

Cambodia

Laos

Myanmar

Vietnam

CLMV Monitor

Q3 | 2019

เติบโตในอัตราที่ชะลอลงจากความเสี่ยงภายนอก
และความท้าทายภายในประเทศที่สูงขึ้น

CLMV Monitor

Q3 2019

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวีจะขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงราว 6-7% ในปี 2019 และ 2020 ท่ามกลางความเสี่ยงภายนอกที่เพิ่มสูงขึ้น การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกจากสงครามการค้าเริ่มส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจซีแอลเอ็มวี สะท้อนจากมูลค่าส่งออกรวมของกลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวีที่หดตัวลง 8%YOY ในช่วงห้าเดือนแรกของปี 2019 โดยเฉพาะการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าในเอเชีย แต่การลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ (FDI) ยังคงเพิ่มขึ้น โดยสงครามการค้าจะมีผลช่วยเร่งแนวโน้มการย้ายฐานการผลิตมายังกลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวีโดยเฉพาะในเวียดนาม นอกจากนี้ ภาคการท่องเที่ยวและภาคบริการจะเป็นแรงสนับสนุนสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะข้างหน้า และช่วยบรรเทาผลกระทบจากการชะลอตัวของภาคส่งออก ในขณะเดียวกัน การขยายตัวของชุมชนเมืองและกลุ่มชนชั้นกลางส่งผลให้ชาวซีแอลเอ็มวีมีกำลังซื้อมากขึ้น และมีความต้องการสินค้าและบริการที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงหลักต่อเศรษฐกิจซีแอลเอ็มวีคือเศรษฐกิจโลกที่อาจชะลอตัวลงกว่าที่คาด โดยเฉพาะเศรษฐกิจจีน รวมถึงความเสี่ยงเฉพาะของแต่ละประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

Cambodia

เศรษฐกิจกัมพูชายังเติบโตดีที่ระดับราว 6.8% ในปี 2019 แต่เริ่มเห็นการชะลอตัวลงในระยะกลาง ความคืบหน้าของการปฏิรูปทางเศรษฐกิจจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยผลักดันการส่งออกและ FDI ในระยะข้างหน้า ท่ามกลางความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นจากการสูญเสียสิทธิประโยชน์ EBA จากสหภาพยุโรป ภาคการท่องเที่ยวยังมีแนวโน้มที่ดีในระยะกลาง อย่างไรก็ตาม ความท้าทายสำหรับเศรษฐกิจกัมพูชาคือการควบคุมดูแลความเสี่ยงของสถาบันการเงินรายย่อยที่อยู่นอกระบบ

Myanmar

เศรษฐกิจเมียนมาจะเติบโตชะลอลงเล็กน้อยราว 6.4% ในปีงบประมาณการเงิน 2018/19 (FY2018/19) ด้วยแรงส่งจากภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการในประเทศ การปฏิรูปและการลงทุนจากภาครัฐคาดว่าจะช่วยผลักดันการเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วงก่อนการเลือกตั้งทั่วไปในปี 2020 ความเสี่ยงหลักต่อเศรษฐกิจเมียนมามาจากปัจจัยภายนอก โดยการชะลอตัวของการค้าโลกเริ่มส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกและ FDI

Laos

เศรษฐกิจลาวจะกลับมายาวตัวที่ราว 6.4% ในปี 2019 และคาดว่าจะเร่งตัวขึ้นเป็น 6.5% ในปี 2020 หลังจากที่เกิดการฉ้อโกงน้ำท่วมใหญ่ส่งผลให้เศรษฐกิจเติบโตชะลอตัวในปี 2018 ปัจจัยขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจลาวคือ การส่งออกไฟฟ้า การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน และภาคบริการ ซึ่งนำโดยภาคค้าส่ง-ค้าปลีกและการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจลาวมาจากทุนสำรองระหว่างประเทศที่อยู่ในระดับต่ำ และปัญหาหนี้สาธารณะซึ่งทำให้ลาวถูกปรับลดอันดับเครดิตประเทศในช่วงที่ผ่านมา

Vietnam

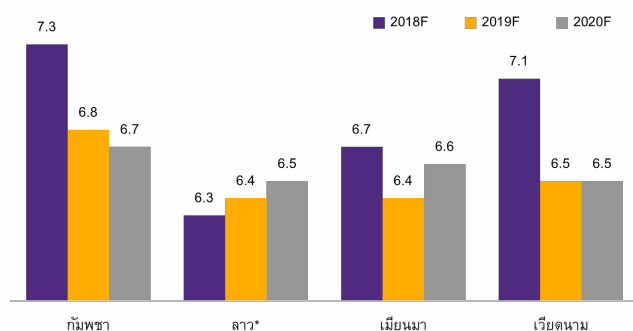
เศรษฐกิจเวียดนามมีแนวโน้มเติบโตชะลอตัวราว 6.5% ในปี 2019 และในระยะกลาง สงครามการค้าสหรัฐ-จีนส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกและ FDI มายังเวียดนาม แต่ก็เพิ่มความเสี่ยงที่สหรัฐ อาจหันมาพึ่งพิงเวียดนามเป็นเป้าหมายรายต่อไปในการขึ้นภาษีได้ ขณะเดียวกัน ความขัดแย้งทางการค้าระหว่างญี่ปุ่น-เกาหลีใต้อาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิตเวียดนามซึ่งพึ่งพาวัตถุดิบสินค้าเทคโนโลยีจากเกาหลีใต้

CLMV Highlight: เปิดกระเป๋าทูริสติกชาวกัมพูชาและเวียดนาม

เศรษฐกิจซีแอลเอ็มวีมีแนวโน้มเติบโตชะลอตัวในระยะกลางจากผลกระทบสงครามการค้าและความเสี่ยงรายประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น

การเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่ม CLMV ปี 2018-2020

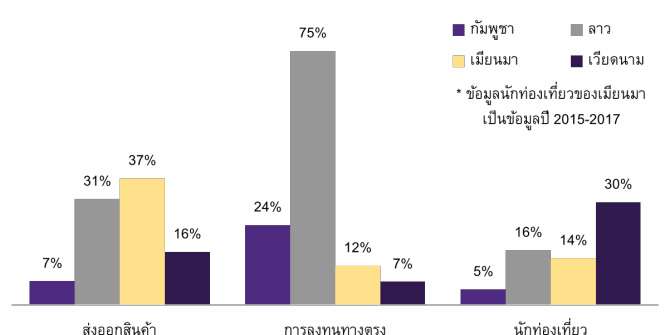
หน่วย : %YOY

การพึ่งพาเศรษฐกิจจีนที่ค่อนข้างสูงถือเป็นความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจซีแอลเอ็มวี โดยเฉพาะกับลาว

เศรษฐกิจ CLMV และความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจจีนระหว่างปี 2016-2018

หน่วย : % ของมูลค่าทั้งหมด

ที่มา: IMF WEO เมษายน 2019, *ข้อมูลของลาว ณ เดือนสิงหาคม 2019

ที่มา: IMF, ASEANstats, Tourism departments, Statistics Office, และ CEIC

Facts and Figures

Population (2018)	16.45 million
Labor force (2017)	8.9 million
GDP (2018)	24.57 USD billion
GDP per capita (2018)	1,512 USD
GDP by sector (2017)	Agriculture: 25.3%, Industry: 32.8%, Services: 41.9%
Top exports (2018)	Textile 65%, Footwear 11%, Travel goods 4.5%

Things to watch in 2019

ตลาดส่งออก
ทดแทน เช่น
สหรัฐฯ ญี่ปุ่น
และจีน

ความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น
จากสถาบันการเงิน
รายย่อยนอกระบบ
(ไมโครไฟแนนซ์)

Macroeconomic update

Economic
Outlook

เศรษฐกิจกัมพูชายังคงเติบโตได้ **6.8% ในปี 2019** การส่งออกของกัมพูชายังขยายตัวได้ 12%YOY ในช่วง 4 เดือนแรกของปี 2019 แม้ว่าความไม่แน่นอนของการค้าโลกจะเพิ่มขึ้นและความเสี่ยงที่จะสูญเสียสิทธิพิเศษ Everything But Arms (EBA) จากสหภาพยุโรปจะมากขึ้น แต่การส่งออกสินค้าเครื่องนุ่งห่มและรองเท้ายังขยายตัวสูงที่ 18%YOY แม้การส่งออกไปยังสหภาพยุโรปจะลดลง 2.5% ในขณะที่การส่งออกไปยังสหรัฐฯ ญี่ปุ่น และจีนขยายตัวสูงที่ 22%YOY 21%YOY และ 29%YOY ตามลำดับ การเร่งตัวของการส่งออกไปยังตลาดอื่น ๆ อาจเป็นผลจากการผลักดันของภาครัฐในการเพิ่มความหลากหลายของตลาดส่งออก สำหรับภาคการลงทุน คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาของกัมพูชา (CDC) อนุมัติการลงทุน 102 โครงการมูลค่า 2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2019 หรือคิดเป็นราวครึ่งหนึ่งของมูลค่าการลงทุนเมื่อปีที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า อุปกรณ์เดินทาง สินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ โรงแรม อาคารพาณิชย์ และสถานบันเทิง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าบริษัทต่างชาติหลายแห่งจะมีแผนย้ายฐานการผลิตออกจากจีนเพื่อเลี่ยงผลกระทบจากสงครามการค้า แต่ยังไม่มียางานว่าบริษัทดังกล่าวย้ายไปยังกัมพูชา ในช่วงที่ผ่านมา ในครั้งแรกของปี กัมพูชาต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติกว่า 3.3 ล้านคน เพิ่มขึ้น 11.2%YOY โดยนักท่องเที่ยวชาวจีนยังคงเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ที่สุดของกัมพูชาด้วยสัดส่วน 39% ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด และมีอัตราการเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว ตามด้วยเวียดนาม ลาวและไทย

อย่างไรก็ตาม จากประมาณการของ IMF เศรษฐกิจกัมพูชาคาดว่าจะชะลอตัวลงเหลือ **6.5% ในปี 2020** เนื่องจากความเสี่ยงจากภายนอกที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะความเป็นไปได้ในการสูญเสียสิทธิพิเศษ EBA จากสหภาพยุโรป อีไอเอ็มมองว่า กัมพูชามีความเป็นไปได้อย่างมากที่จะสูญเสียสิทธิพิเศษ EBA (อ่านเพิ่มเติมที่ Box: กัมพูชาเดินหน้าอย่างไรเมื่อไม่มี EBA) โดยหลังจากที่สหภาพยุโรปเริ่มกระบวนการถอนสิทธิพิเศษ EBA ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2019 รัฐบาลกัมพูชายังไม่มีการแก้ไขปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม และนายกรัฐมนตรีฮุน เซน มองว่าผลกระทบของการสูญเสียสิทธิพิเศษ EBA ไม่ได้ร้ายแรงอย่างที่ทุกภาคส่วนกังวล ในขณะที่กัมพูชาเผชิญกับแรงกดดันจากประเทศฝั่งตะวันตก กัมพูชาหันไปพึ่งพาจีนมากขึ้น ทั้งในด้านความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หากเศรษฐกิจจีนชะลอตัวรุนแรงกว่าที่คาดจากผลของสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน เศรษฐกิจกัมพูชาจะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงทั้งในภาคการลงทุน การค้า และการท่องเที่ยวซึ่งพึ่งพาเศรษฐกิจจีนในระดับสูง ดังนั้นรัฐบาลจึงเดินหน้าพัฒนาอุตสาหกรรม

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่และพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำธุรกิจเพื่อที่จะรักษาระดับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
ราว 7% ในระยะข้างหน้า

Financial markets

สินเชื่อยังคงขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ความเสี่ยงในสินเชื่อรายย่อย (ไมโครไฟแนนซ์) เพิ่มขึ้น ในไตรมาสแรกของปี 2019 สินเชื่อขยายตัว 26.3%YOY เพิ่มขึ้นจาก 24%YOY ในปี 2018 โดยได้แรงผลักดันมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องของสินเชื่อรายย่อย ปัจจุบัน สถาบันการเงินรายย่อย (MFIs) มากกว่า 80 แห่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารกลางของกัมพูชา แต่มีสถาบันการเงินรายย่อยนอกระบบอีกจำนวนมากที่ให้สินเชื่อผิดกฎหมาย โดยรายงานของ the Cambodian League for the Promotion and Defense of Human Rights (LICADHO) และ Sahmakum Teang Tnaut (STT) กล่าวว่า หนี้สินรายย่อยเฉลี่ยของกัมพูชามีมูลค่าที่ค่อนข้างสูงราว 3,370 ดอลลาร์สหรัฐต่อหัว คิดเป็นมูลค่าเกือบทั้งหมดของรายได้เฉลี่ยของชาวกัมพูชาในชนบท (3,900 ดอลลาร์สหรัฐ) ในปี 2017 และมากกว่าสองเท่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP per capita) ที่ 1,512 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2018¹ ถึงแม้ว่าสินเชื่อรายย่อยจะเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้มีรายได้น้อยในหลายปีที่ผ่านมา แต่ความสำคัญต่อภาคการเงินของสินเชื่อรายย่อยอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อเสถียรภาพในระบบการเงินในระยะต่อไปได้เช่นกัน

EIC's view

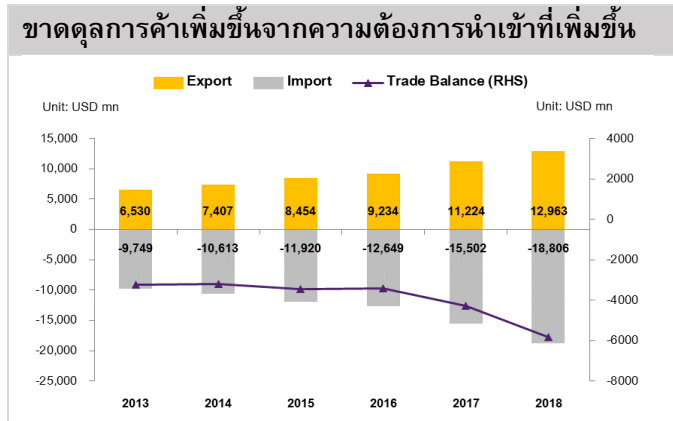
กัมพูชายังคงมีโอกาสการลงทุนที่น่าสนใจในหลายอุตสาหกรรม แต่ภาครัฐควรเพิ่มความระมัดระวังในการทำธุรกิจในกัมพูชา เนื่องจากความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอก แม้ว่ากัมพูชากำลังเผชิญหน้ากับความเป็นไปได้ในการสูญเสียสิทธิพิเศษ EBA จากสหภาพยุโรป แต่กัมพูชายังคงมีโอกาสในการลงทุนในธุรกิจอื่นที่ไม่ใช่เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า เช่น สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ สินค้าผู้บริโภค ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล โดยรัฐบาลตั้งเป้าผลักดันสินค้าอุตสาหกรรมเหล่านี้เป็นสินค้าส่งออกไปยังสหรัฐฯ และญี่ปุ่นซึ่งยังคงให้สิทธิพิเศษ GSP อยู่ รวมถึงจีนซึ่งเป็นตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่ของโลก และรองรับการบริโภคในประเทศที่กำลังขยายตัวตามกลุ่มผู้มีรายได้ปานกลางที่เพิ่มขึ้นในระยะต่อไป นอกจากนี้ การท่องเที่ยวจะยังคงรักษาการเติบโตที่ดีในปีนี้และต่อไป อีไอซีมองว่า นักธุรกิจไทยควรพิจารณาการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกัมพูชา อย่างไรก็ตาม ภาครัฐควรจับตามองผลกระทบของความขัดแย้งในตลาดโลกที่มีต่อเศรษฐกิจกัมพูชาในภาคการส่งออก และความท้าทายเชิงโครงสร้างภายในประเทศ โดยเฉพาะในภาคการเงิน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพและแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกัมพูชาในระยะกลางได้

¹ Cambodian League for the Promotion and Defense of Human Rights (LICADHO) and Sahmakum Teang Tnaut, *Collateral Damage: Land Loss and Abuses in Cambodia's Microfinance Sector*, August 2019

Cambodia's Key Indicators

Indicators	Unit	2014	2015	2016	2017	2018E	2019F	2020F
Real GDP	% YOY	7.1	7.0	6.6	7.0	7.3	6.8	6.7
Consumer price index	%	1.0	2.8	3.9	2.2	1.6	2.6	2.8
Current account balance	% of GDP	-10.1	-9.0	-8.4	-8.0	-10.5	-9.1	-9.0
Policy rate (end of period)	%	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4	-	-

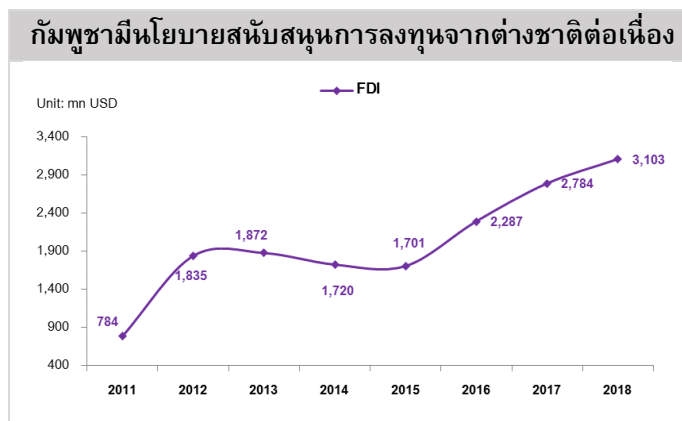
Sources: International Monetary Fund (IMF) and The National Bank of Cambodia

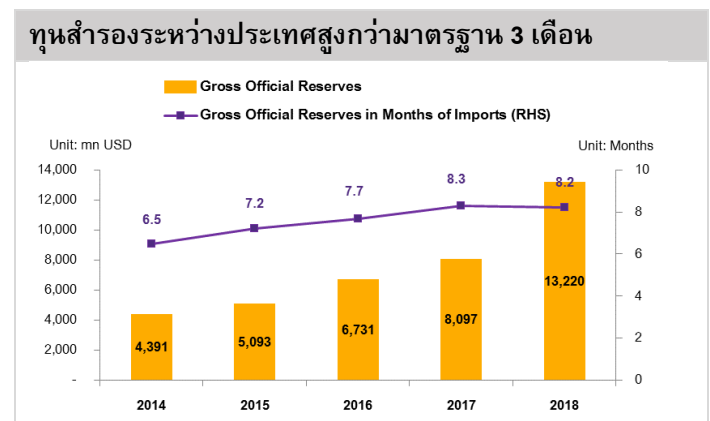
Sources: World Bank

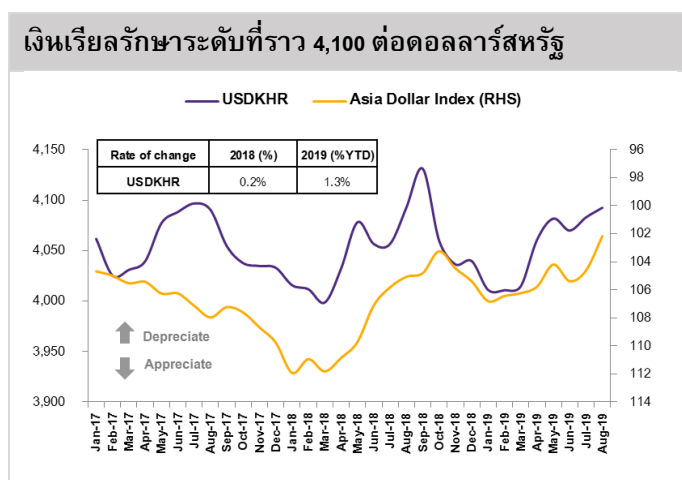
Sources: World Bank and CEIC

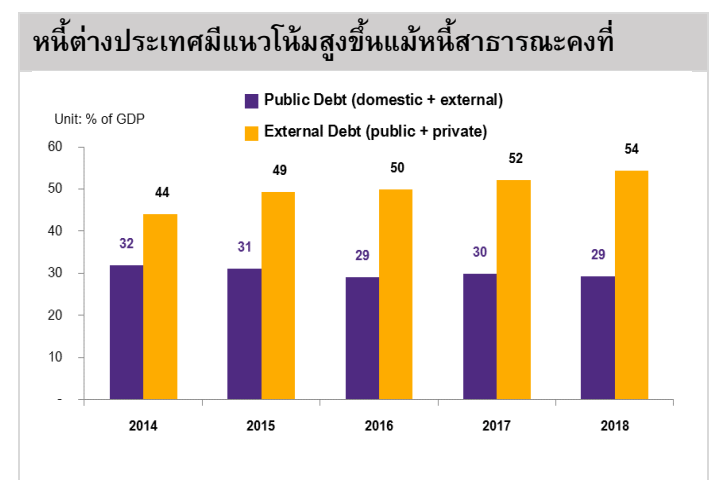
Sources: World Bank

Sources: IMF

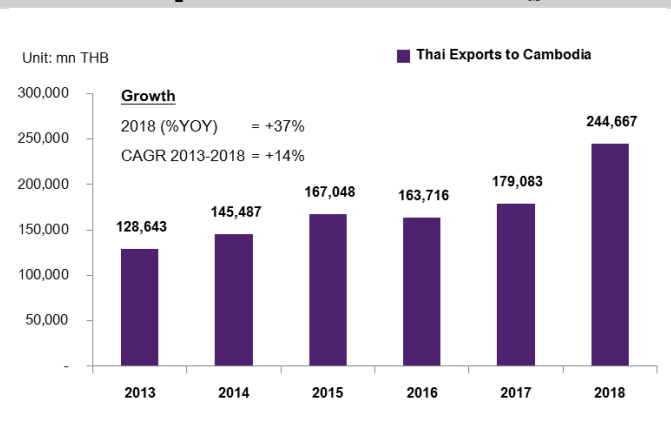
Sources: Bloomberg

Sources: International Monetary Fund (IMF) and CEIC

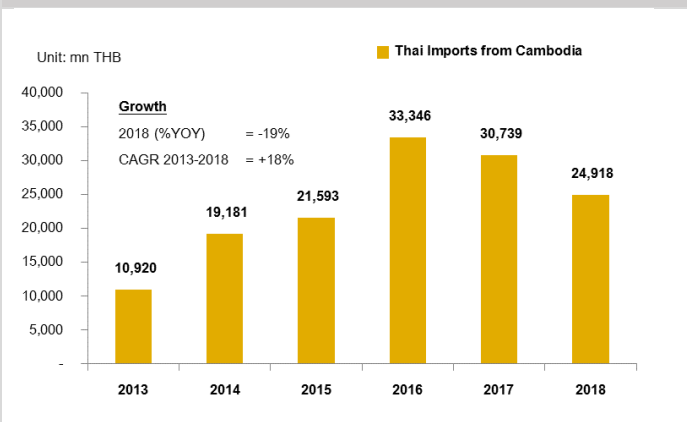
Links with the Thai Economy

การส่งออกของไทยไปกัมพูชาโตสูงในปี 2018 เพิ่มขึ้นสู่เป้าการค้าทวิภาคีมูลค่า 1.5 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2020

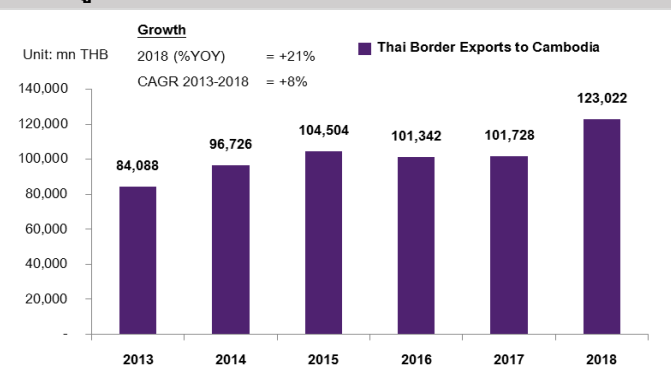
Sources: Thailand's Ministry of Commerce

การนำเข้าจากกัมพูชาลดลงจากการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคที่ลดลง

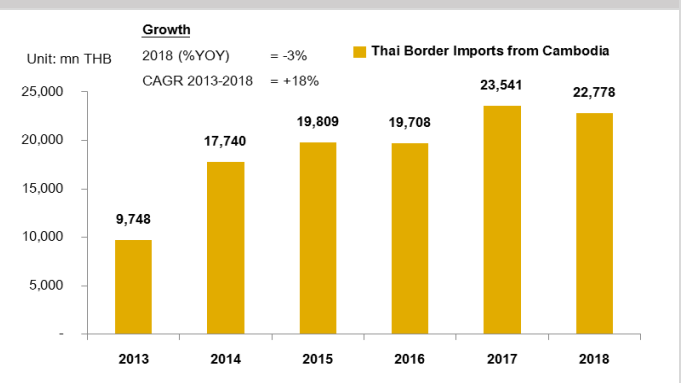
Sources: Thailand's Ministry of Commerce

การส่งออกผ่านชายแดนมีสัดส่วนราว 50% ของการส่งออกไปกัมพูชาทั้งหมด

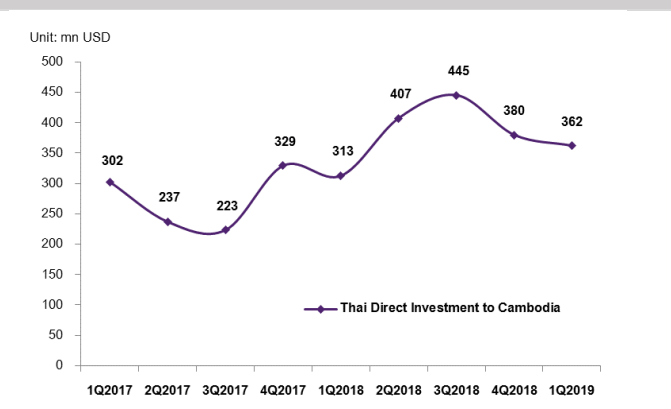
Sources: Thailand's Department of Foreign Trade

การนำเข้าจากกัมพูชาเกือบทั้งหมดเป็นการนำเข้าผ่านชายแดน

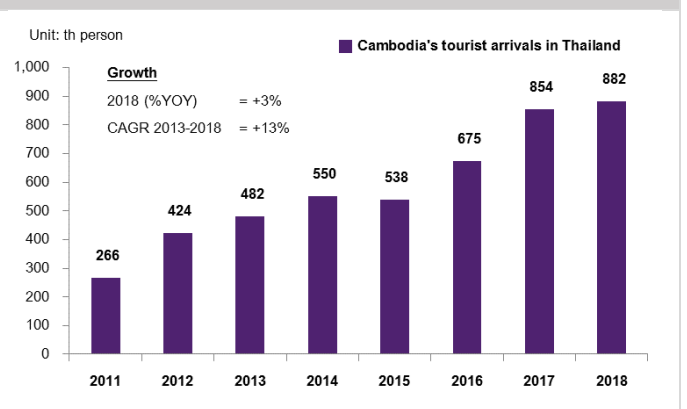
Sources: Thailand's Department of Foreign Trade

การลงทุนทางตรงของไทยในกัมพูชามีแนวโน้มชะลอลงกว่าช่วงก่อนหน้าเล็กน้อย

Sources: Bank of Thailand

นักท่องเที่ยวกัมพูชาในไทยในปี 2018 ยังคงมีจำนวนน้อย แต่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง

Sources: Thailand's Department of Tourism

BOX

กัมพูชาเดินหน้าอย่างไรเมื่อไม่มี EBA

สิทธิพิเศษทางภาษี **Everything But Arms (EBA)** จากสหภาพยุโรปเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าของกัมพูชากว่า 2 ทศวรรษ โดยมูลค่าของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าเพียงอุตสาหกรรมเดียวคิดเป็น 40% ของเศรษฐกิจโดยรวม หรือคิดเป็นแหล่งที่มาราว 2 percentage points ของการเติบโตทางเศรษฐกิจซึ่งอยู่ที่ระดับ 7% ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ เครื่องนุ่งห่มและรองเท้ายังเป็นสินค้าส่งออกที่ใหญ่ที่สุดของกัมพูชา ด้วยสัดส่วนสูงถึง 75% ของการส่งออกทั้งหมดในปี 2018 อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าจึงนับเป็นหัวใจสำคัญของเศรษฐกิจกัมพูชา ซึ่งสร้างงานให้แก่ชาวกัมพูชาราว 1 ล้านคน และยกระดับความเป็นอยู่ของชาวกัมพูชาราว 33% ของประชากรทั้งประเทศให้พ้นจากความยากจนจากประมาณการของธนาคารโลก

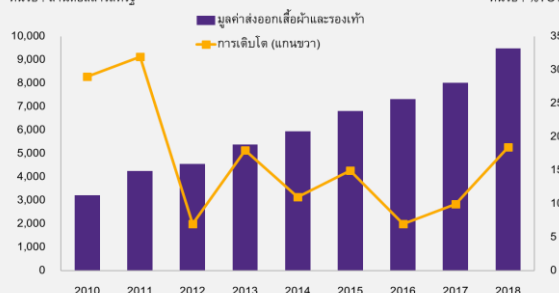
อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้ามีแนวโน้มชะลอตัวลงในระยะข้างหน้าเนื่องจากความเสี่ยงที่จะสูญเสียสิทธิพิเศษ **EBA** จากสหภาพยุโรปเพิ่มมากขึ้น การส่งออกสินค้าเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าขยายตัวในอัตราที่ช้าลงจากเดิม 30%YOY ในปี 2010 เหลือ 9.5%YOY ในปี 2017 (รูปที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับสัดส่วนของการส่งออกสินค้าเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าที่ลดลงจาก 86% ในปี 2013 เหลือ 75% ในปี 2018 ไม่เพียงเท่านั้น การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้ายังมีสัดส่วนลดลงอย่างมากจาก 28% ในปี 2014 เหลือเพียง 4% ในปี 2018 (รูปที่ 2) สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมั่นที่ลดลงของนักลงทุนต่ออุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ทั้งนี้กระบวนการถอนสิทธิพิเศษ EBA ของสหภาพยุโรปในเดือนกุมภาพันธ์ 2019 ที่ผ่านมามีได้กลายเป็นปัจจัยเร่งให้เกิดการชะลอตัวของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าในระยะต่อไป

รูปที่ 1 : การส่งออกเสื้อผ้าและรองเท้ายังคงชะลอตัวต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2010

การส่งออกเสื้อผ้าและรองเท้าปี 2010-2018

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

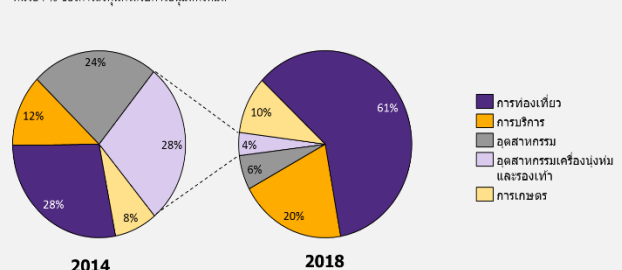
หน่วย : %YOY

รูปที่ 2 : สัดส่วน FDI ในกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้าลดลงอย่างมากในปี 2018

การลงทุนที่ได้รับการอนุมัติในปี 2014 และ 2018

หน่วย : % ของการลงทุนที่ได้รับการอนุมัติทั้งหมด

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Cambodia Garment and Footwear Sector Bulletin, International Labor Organization

สหภาพยุโรปได้เริ่มกระบวนการถอนสิทธิพิเศษ EBA แล้วในเดือนกุมภาพันธ์ 2019 เนื่องจากปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนขั้นร้ายแรงในกัมพูชา โดยมีสาเหตุหลัก 3 ประการ 1) การละเมิดสิทธิแรงงานทั้งต่อสหภาพแรงงานและต่อแรงงานชาวกัมพูชาโดยตรงซึ่งส่งผลให้เกิดการประท้วงหลายครั้งในช่วงหลายปีที่ผ่านมา 2) การละเมิดสิทธิในที่ดินซึ่งส่งผลให้เกิดการแย่งที่ดิน (land-grabbing) จากเกษตรกรไร้อ้อยกว่า 10,000 ราย ให้แก่บริษัทเอกชนที่ทำธุรกิจส่งออกน้ำตาล เนื่องจากสิทธิพิเศษ EBA ส่งเสริมการส่งออกน้ำตาลอย่างมาก และ 3) การละเมิดสิทธิมนุษยชนทางการเมือง เมื่อกัมพูชาได้กลายเป็นประเทศที่ปกครองด้วยพรรคการเมืองเดียว หลังจากนายกรัฐมนตรียูนิ เซน ยูป พรรคการเมืองฝ่ายตรงข้ามและชนะการเลือกตั้งในสภาทุกที่นั่งในเดือนกรกฎาคม 2018 ซึ่งนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สหภาพยุโรปทบทวนสิทธิพิเศษ EBA ของกัมพูชา

รัฐบาลกัมพูชาได้ปรับลดประมาณการการเติบโตของเศรษฐกิจกัมพูชาลงจากเดิม 7.1% เหลือ 6.5% ในปี 2020 โดยคำนึงถึงกรณีที่สิทธิพิเศษ EBA จากสหภาพยุโรปถูกเพิกถอน เศรษฐกิจกัมพูชาคาดว่าจะได้รับผลกระทบที่รุนแรงเนื่องจากสหภาพยุโรปเป็นตลาดส่งออกขนาดใหญ่ที่สุด และกัมพูชาเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษ EBA ของสหภาพยุโรปสูงเป็นอันดับสอง โดยหากรัฐบาลกัมพูชาไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นรูปธรรมก่อนการถอนสิทธิพิเศษ EBA ในเดือนสิงหาคม 2020 สหภาพยุโรปจะเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าส่งออกสำคัญของกัมพูชา ได้แก่ เครื่องนุ่งห่ม (78% ของการส่งออกไปสหภาพยุโรป) รองเท้า (13%) และจักรยาน (6%) ในอัตรา 12% 16% และ 10% ตามลำดับ ส่งผลให้ผู้ส่งออกกัมพูชาเสียภาษีไม่ต่ำกว่า 700 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีและลดความสามารถในการแข่งขันเมื่อเทียบกับคู่แข่งในภูมิภาค คือ เมียนมา เวียดนาม และบังกลาเทศ นอกจากนี้ ชาวอินเดิกากัมพูชาก็ถูกเรียกเก็บภาษีแล้วในเดือนมกราคม 2019 ในอัตรา 175 ยูโรต่อตันในปี 2019 150 ยูโรต่อตันในปี 2020 และ 125 ยูโรต่อตันในปี 2021 เนื่องจากชาวอินเดิกากัมพูชาทำให้ราคาข้าวและส่วนแบ่งตลาดภายในของสหภาพยุโรปลดลงอย่างมาก อีไอซีมองว่า กัมพูชากำลังเผชิญหน้ากับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นทั้งความเป็นไปได้ในการสูญเสียสิทธิพิเศษ EBA และความสามารถในการแข่งขันภาคการส่งออกที่มีแนวโน้มลดลง

สำหรับประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษี สหภาพยุโรปสามารถเพิกถอนสิทธิพิเศษ EBA ภายใต้ 3 หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. การตัดสินสิทธิรายประเทศ หากประเทศผู้รับผลประโยชน์เลื่อนขั้นออกจากการเป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุดตามเงื่อนไขของ UN Committee for Development Policy
2. การตัดสินสิทธิรายประเทศ หากประเทศผู้รับผลประโยชน์ละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นร้ายแรงภายใต้กฎหมายของสหประชาชาติ (Article 19)
3. การตัดสินสิทธิเป็นรายสินค้า หากสินค้าจากประเทศผู้รับผลประโยชน์ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตและตลาดภายในของสหภาพยุโรป ซึ่งสหภาพยุโรปจะพิจารณาเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้านี้

ในระยะต่อไป กัมพูชาอาจเลื่อนสถานะขึ้นเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นต่ำ (Lower Middle-Income Country) ได้เร็วที่สุดในปี 2027 หากรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNI per capita) เพิ่มขึ้นถึงเกณฑ์พิจารณาของสหประชาชาติครั้งหนึ่งในปี 2021 ตามหลักเกณฑ์ของ UNESCAP ประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดต้องผ่าน 2 ใน 3 ของเกณฑ์ (หรือรายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าของเกณฑ์ที่กำหนด) และต้องผ่านเกณฑ์ดังกล่าวติดต่อกัน 2 รอบการพิจารณาทุก ๆ 3 ปีของสหประชาชาติ จึงจะสามารถเลื่อนสถานะขึ้นเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นต่ำได้ ทั้งนี้กัมพูชาผ่านเพียงเกณฑ์เดียวคือ Human Assets Index (HAI) ในการพิจารณาปี 2018 ที่ผ่านมา (รูปที่ 3) ส่งผลให้กัมพูชายังคงต้องผ่านอีกหนึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาครั้งถัดไปในปี 2021 และใช้เวลาอีก 2 รอบการพิจารณาเพื่อที่จะสามารถเข้าข่ายการเลื่อนสถานะขึ้นเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นต่ำของสหประชาชาติ

รูปที่ 3 : กัมพูชาผ่านเกณฑ์คุณสมบัติเป็นครั้งแรกในปี 2018 ในรอบการทบทวนทุกสามปี

Indicator	Graduation thresholds (2018 triennial review)	Cambodia	Meet the thresholds in 2018 triennial review
Per capita GNI	USD 1,230 or above	USD 1,075	X
	USD 2,460 or above (income-only criterion)		
Economic Vulnerability Index (EVI)	32 or below	34.8	X
Human Assets Index (HAI)	66 or above	68.9	/

ที่มา : การวิเคราะห์โดยไออีซีจากข้อมูลของ UN

EIC's view

รัฐบาลกัมพูชาเดินหน้าพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่และหาตลาดส่งออกใหม่ท่ามกลางความเสี่ยงการสูญเสียสิทธิพิเศษ EBA จากสหภาพยุโรปที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทย เพื่อทดแทนอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าที่จะได้รับผลกระทบรุนแรงในระยะข้างหน้า รัฐบาลให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น เช่น สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน เครื่องจักรและชิ้นส่วน และชิ้นส่วนยานพาหนะ ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปยังกัมพูชาในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ผู้ประกอบการไทยควรพิจารณาขยายฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในกัมพูชาเพื่อการส่งออกไปยังตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ คือ สหรัฐฯ และญี่ปุ่นที่ยังคงให้สิทธิพิเศษ GSP ให้แก่กัมพูชาอยู่ และเพื่อรองรับการบริโภคภายในประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต

LAOS

OVERALL ECONOMY

Facts and Figures

Population (2018)	6.78 million
Labor force (2017)	3.6 million
GDP (2018)	18.43 USD billion
GDP per capita (2018)	2,720 USD
GDP by sector (2018)	Agriculture: 15%, Industry: 36%, Services: 40%
Top exports (2018)	Electricity 25%, Copper 22%

Things to watch in 2019

อุทกภัยทางตอนเหนือ
ของประเทศอาจส่งผล
ลบต่อการเติบโตทาง
เศรษฐกิจ

ความคืบหน้า
ของมาตรการ
รัดเข็มขัด
ทางการคลัง

Macroeconomic update

Economic
Outlook

เศรษฐกิจลาวจะกลับมาขยายตัวราว 6.4% ในปี 2019 จากฐานต่ำ หลังเติบโตชะลอลงในปี 2018 จากเหตุการณ์น้ำท่วมซึ่งทำให้พื้นที่เกษตรกรรมเสียหายหนักและทำให้โครงการก่อสร้างในแขวงต่าง ๆ เกิดความล่าช้า ปัจจัยขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจลาวในปี 2019 ประกอบด้วย การส่งออกไฟฟ้า การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงภาคบริการซึ่งขยายตัวสูงในช่วงที่ผ่านมา นำโดยภาคค้าส่ง-ค้าปลีก และการลงทุนในภาคการท่องเที่ยว ในช่วงสี่เดือนแรกของปี 2019 มูลค่าการส่งออกลาวหดตัวลง 5%YOY โดยมีสาเหตุหลักมาจากการส่งออกสินค้าภาคการผลิตไปยังไทยที่ลดลง ทั้งนี้ภาคการส่งออกลาวที่เริ่มเห็นการหดตัวสะท้อนว่าเศรษฐกิจลาวเริ่มได้รับผลกระทบทางอ้อมจากการชะลอตัวของการค้าโลก โดยเฉพาะในสินค้าหมวดอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม ภาคการส่งออกลาวน่าจะยังได้แรงสนับสนุนจากการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ซึ่งขยายตัวได้ดี

การอ่อนค่าของเงินกีบส่งผลให้เงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นในปี 2019 ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2019 เงินกีบอ่อนค่าลง 2.3%YTD เมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ และอ่อนค่าลง 8.2%YTD เมื่อเทียบกับเงินบาท รายงานของธนาคารโลกเผยว่า สาเหตุการอ่อนค่าของเงินกีบมี 2 ข้อหลัก ได้แก่ (1) อุปสงค์ต่อเงินต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นเพื่อรองรับมูลค่าการนำเข้าและชำระหนี้ต่างประเทศ และ (2) การแข็งค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯและเงินบาทต่อเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาค การอ่อนค่าของเงินกีบและราคาสินค้าอาหารที่ปรับตัวสูงขึ้นส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อลาวเร่งตัวในครึ่งแรกของปี 2019 ธนาคารกลางลาวรายงาน ว่า อัตราเงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นจาก 1.5% ในเดือนมกราคม เป็น 2.5% ในเดือนมิถุนายน ราคาสินค้าอาหารที่ปรับตัวขึ้นยังมีสาเหตุมาจากผลผลิตทางเกษตรกรรมที่ร่วงลงจากเหตุการณ์น้ำท่วมในปี 2018 ขณะที่การอ่อนค่าเงินกีบทำให้ราคาสินค้านำเข้าปรับตัวสูงขึ้น

TRIS ปรับลดอันดับเครดิตประเทศลาว จากความเสี่ยงในเรื่องทุนสำรองระหว่างประเทศในระดับต่ำ และความสามารถในการชำระหนี้ ในเดือนกรกฎาคม 2019 TRIS ได้ปรับอันดับเครดิตประเทศลาวลงจากเดิมที่ระดับ "BBB+" และแนวโน้มอันดับเครดิตเป็นลบ (negative outlook) เป็น "BBB และแนวโน้มอันดับเครดิตคงที่ (stable outlook)" รายงานของ TRIS เผยว่าความเสี่ยงด้านลบต่อเศรษฐกิจลาว ได้แก่ ทุนสำรองระหว่างประเทศที่อยู่ในระดับต่ำ ภาระหนี้ที่เพิ่มขึ้น และหนี้ต่างประเทศซึ่งอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ IMF ประเมินว่า ทุนสำรองระหว่างประเทศของลาวสามารถรองรับมูลค่าการนำเข้าได้เพียง 2 เดือน ณ สิ้นปี 2018 ซึ่งยังต่ำกว่ามาตรฐานที่ 3 เดือน ขณะที่ลาวยังมีความเสี่ยงด้านการบริหารหนี้สินจากหนี้ต่างประเทศซึ่งคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 122% ของ GDP ในปี 2019 และจะยังอยู่ในระดับสูงต่อไปในอีกห้าปีข้างหน้า รัฐบาลลาวยังต้องการเงินทุนค่อนข้างมากเพื่อใช้ในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานและลดการขาดดุลทางการคลัง อย่างไรก็ตาม รายได้ที่ไม่เพียงพอกับรายจ่ายทำให้รัฐบาลลาวจำเป็นต้องกู้ยืมจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ภาระหนี้ของ

ลาวยังเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ TRIS ยังปรับลดอันดับเครดิตของ EDL-Generation Public Company (EDL-Gen) เนื่องจากมีความเกี่ยวเนื่องกับอันดับเครดิตของประเทศค่อนข้างสูงเพราะเป็นบริษัทย่อยของการไฟฟ้าลาว (Electricite Du Laos: EDL) โดย EDL เป็นผู้ซื้อไฟฟ้าเพียงรายเดียวของ EDL-Gen ทั้งยังถือหุ้นบริษัทในสัดส่วน 75%

Financial
markets

รัฐบาลลาววางแผนออกพันธบัตรภายในประเทศเพื่อหาเงินทุนในการลดการขาดดุลทางการคลังระดับหนึ่งต่างประเทศในปัจจุบันที่อยู่ในระดับสูงทำให้รัฐบาลลาวหันเข้าหาแหล่งเงินทุนภายในประเทศ โดยรัฐบาลจะออกพันธบัตรในสกุลเงินกีบผ่านตลาดหลักทรัพย์ลาว (LSX) และธนาคารกลางลาว ทั้งนี้แม้ตลาดการเงินลาวจะเริ่มมีศักยภาพมากขึ้น แต่ก็ยังมีขนาดเล็กมากเมื่อเทียบกับตลาดการเงินไทย โดย ณ เดือนสิงหาคม 2019 ตลาดหลักทรัพย์ลาวมีบริษัทจดทะเบียนเพียง 10 แห่ง และมีพันธบัตรที่ออกโดยรัฐบาลลาวรวม 10 ลีต มูลค่ารวม 1 ล้านล้านกีบหรือราว 115 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

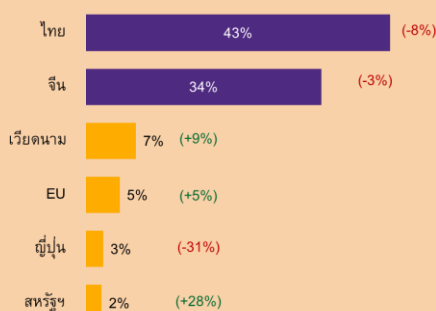
EIC's view

เศรษฐกิจลาวคาดว่าจะยังขยายตัวต่อเนื่องแต่เติบโตที่ระดับต่ำกว่า 7% ในระหว่างปี 2019-2020 ท่ามกลางความเสี่ยงภายนอกที่เพิ่มขึ้น นอกเหนือจากการลงทุนในภาคพลังงานและการก่อสร้างแล้ว ลาวยังได้รับ FDI เพิ่มขึ้นในภาคค้าส่ง-ค้าปลีก และภาคที่พักอาศัยและร้านอาหาร โดยในระหว่างปี 2015-2017 การลงทุนในสองธุรกิจดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วน 39% และ 19% ของมูลค่า FDI ทั้งหมดในลาว ตัวเลขเหล่านี้สะท้อนถึงความต้องการลงทุนที่มากขึ้นเพื่อรองรับความต้องการบริโภคที่มากขึ้นตามการขยายตัวของกลุ่มชนชั้นกลาง รวมถึงความต้องการบริการด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวได้สร้างแรงกดดันต่อการเติบโตของเศรษฐกิจลาวในระยะข้างหน้า ในช่วงสี่เดือนแรกของปี 2019 มูลค่าการส่งออกจากลาวหดตัวลง นำโดยการส่งออกไปไทยและจีนที่ร่วงลง 8%YOY และ 3%YOY ตามลำดับ ซึ่งทั้งสองประเทศเป็นตลาดส่งออกสำคัญของลาวและได้รับผลกระทบทางลบจากสงครามการค้าจีน-สหรัฐฯ แต่ผลกระทบของสงครามการค้าต่อเศรษฐกิจลาวยังคงค่อนข้างจำกัดเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค เนื่องจากสองเหตุผลหลัก ข้อแรก สินค้าส่งออกหลักของลาวยังเป็นสินค้าขั้นต้นซึ่งมีความเชื่อมโยงต่ำกับห่วงโซ่การผลิตของภูมิภาค สินค้าส่งออกสำคัญของลาวได้แก่ พลังงานไฟฟ้าและสินค้าเกษตรกรรม ซึ่งหมวดสินค้าเหล่านี้มีแนวโน้มได้รับผลกระทบจากสงครามการค้าค่อนข้างน้อยกว่า ข้อที่สอง ลาวยังได้รับสิทธิพิเศษทางการค้าจากหลายประเทศซึ่งจะช่วยให้ลาวสามารถรักษาระดับการส่งออกไว้ได้ ท่ามกลางมาตรการกีดกันทางการค้าที่รุนแรงขึ้น ปัจจุบันลาวได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences: GSP) ในฐานะที่เป็นประเทศด้อยพัฒนา จากกว่า 50 ประเทศคู่ค้า เช่น ญี่ปุ่นและสหภาพยุโรป ทั้งยังได้รับสิทธิประโยชน์ทางการค้าสำหรับประเทศด้อยพัฒนาจากจีนและไทย

อย่างไรก็ดี สงครามการค้าอาจส่งผลกระทบต่อลาวในด้าน FDI และนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะจากจีน จีนเป็นทั้งประเทศคู่ค้าหลัก ผู้ลงทุนหลัก และเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามายังลาวเป็นจำนวนมาก โดยในปี 2018 จีนเป็นผู้ลงทุนอันดับหนึ่งในลาว คิดเป็นสัดส่วน 79% ของ FDI ทั้งหมด และมีจำนวนนักท่องเที่ยวในลาวสูงเป็นอันดับสาม ในระหว่างปี 2015-2018 จำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมายังลาวขยายตัวเฉลี่ยต่อปี 32% โดยสัดส่วนนักท่องเที่ยวจีนต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดในลาวเพิ่มขึ้นจาก 6% ในปี 2010 เป็น 19% ในปี 2018 ซึ่งการพึ่งพาเศรษฐกิจจีนที่ค่อนข้างสูงนี้ถือเป็นความเสี่ยงหลักอีกข้อสำหรับเศรษฐกิจลาวในระยะข้างหน้า

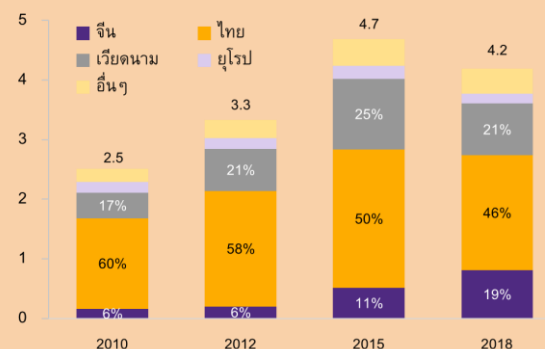
การส่งออกลาวแบ่งตามประเทศคู่ค้าหลัก ปี 2018

หน่วย : % ของการส่งออกทั้งหมด, (% การเติบโต 4 เดือนแรกของปี 2019)

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าลาว

หน่วย : ล้านคน, % ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด

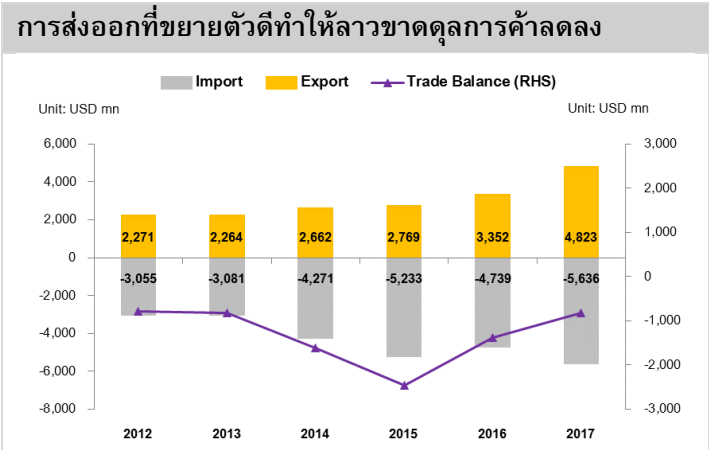

ที่มา : IMF, Lao Statistics Bureau, and CEIC

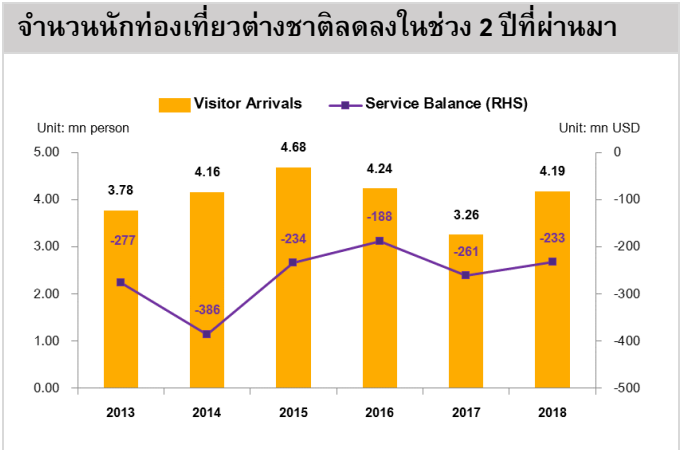
Laos' Key Indicators

Domestic Demand	Unit	2014	2015	2016	2017	2018E	2019F	2020F
Real GDP	% YOY	7.6	7.3	7	6.8	6.5	6.7	6.8
Consumer price index	%	2.4	0.9	2.5	0.1	1.5	2.9	3.1
Current account balance	% of GDP	-28.4	-20	-18	-16.9	-16.9	-17.1	-16.4
Policy rate (end of period)	%	5.0	4.5	4.3	4.0	4.0	-	-

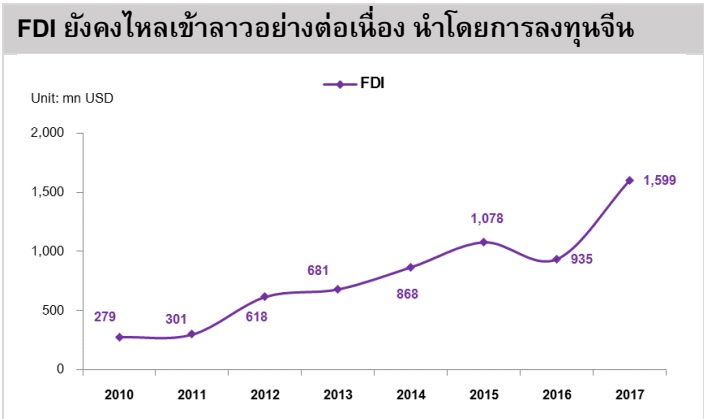
Sources: International Monetary Fund (IMF) and Bank of the Lao PDR

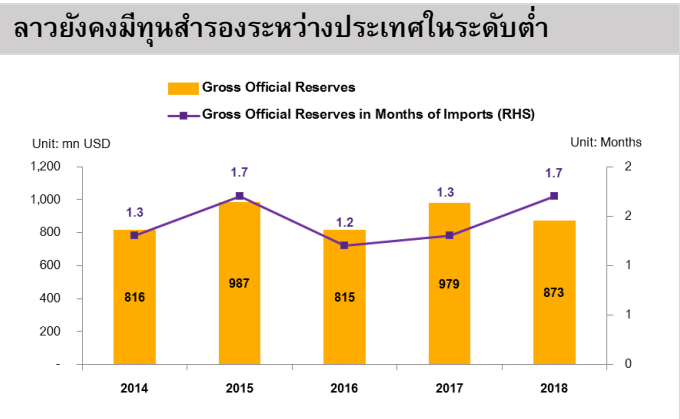
Sources: World Bank

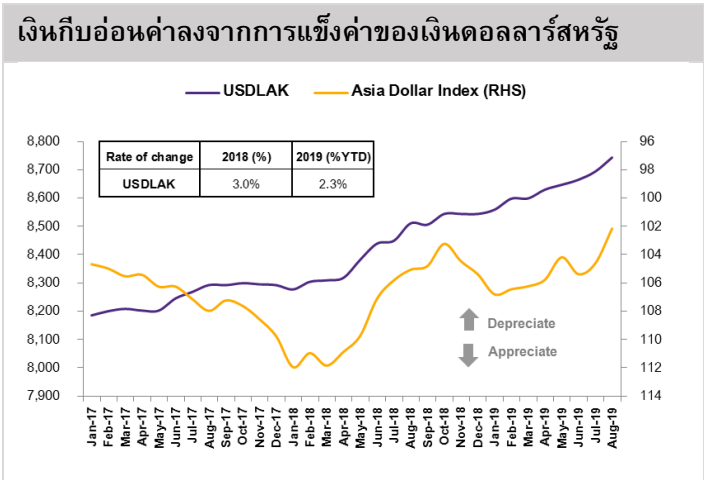
Sources: World Bank, Lao Tourism Development Department, CEIC

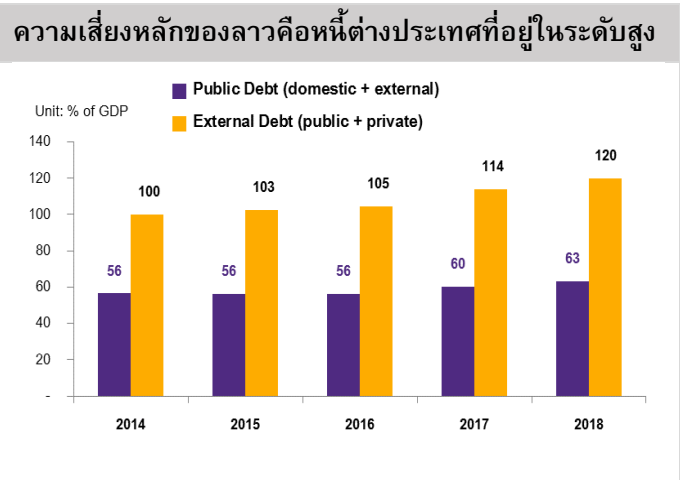
Sources: World Bank

Sources: IMF

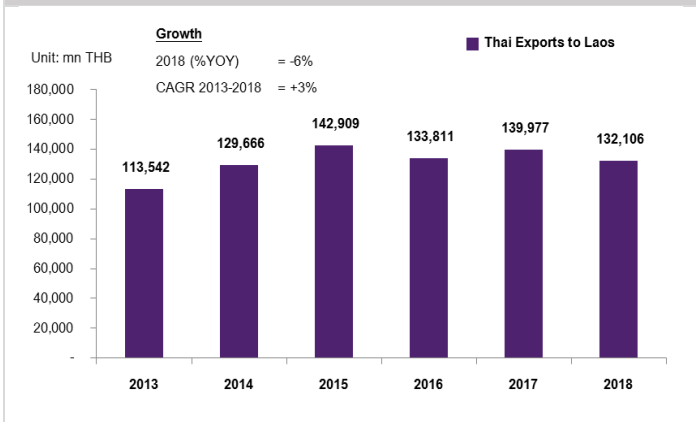
Sources: Bloomberg

Sources: International Monetary Fund (IMF)

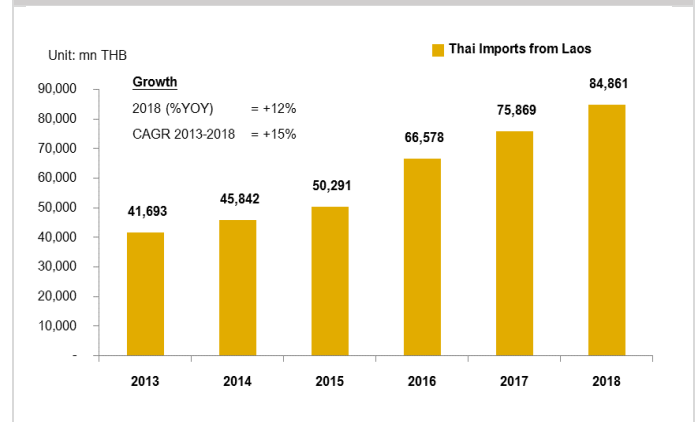
Links with the Thai Economy

การส่งออกไปลาวชะลอลงในปี 2018 โดยเฉพาะหมวดสินค้าอุตสาหกรรมและชิ้นส่วนยานยนต์

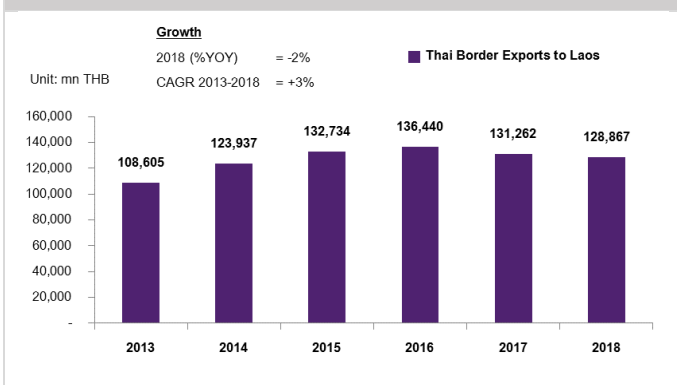
Sources: Thailand's Ministry of Commerce

การนำเข้าจากลาวขยายตัวต่อเนื่องตามมูลค่าการนำเข้าสินค้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

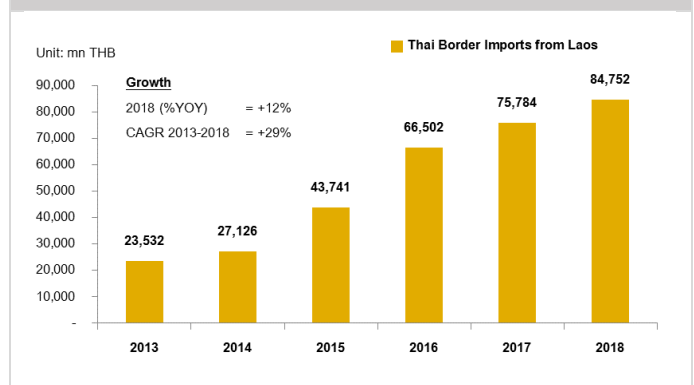
Sources: Thailand's Ministry of Commerce

มูลค่าการส่งออกขายแดนไปลาวคิดเป็นสัดส่วน 98% ของการส่งออกไทยไปลาวทั้งหมด

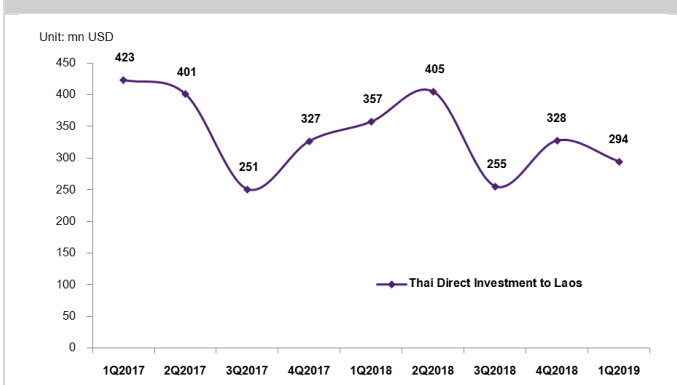
Sources: Thailand's Department of Foreign Trade

การนำเข้าจากชายแดนลาวเติบโตต่อเนื่อง นำโดยการนำเข้าพลังงานไฟฟ้าและทองแดง

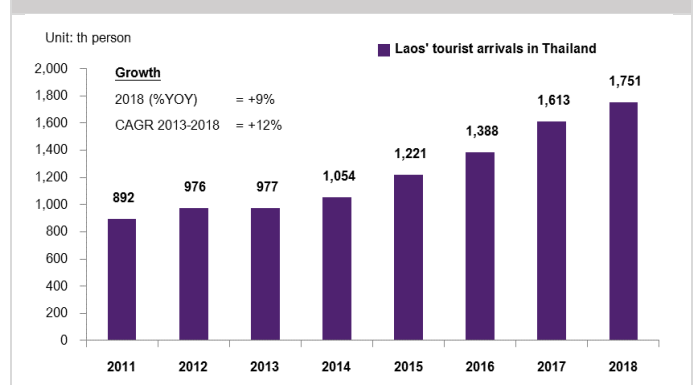
Sources: Thailand's Department of Foreign Trade

การลงทุนทางตรงจากไทยไปลาวส่วนใหญ่อยู่ในภาคบริการทางการเงิน และการผลิตสินค้าอาหาร

Sources: Bank of Thailand

นักท่องเที่ยวจากลาวขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของเส้นทางเชื่อมโยงที่เพิ่มขึ้นระหว่างทั้งสองประเทศ

Sources: Thailand's Department of Tourism

Facts and Figures

Population (2017)	55.12 million
Labor force (2017)	22.3 million
GDP (2017)	66.96 USD billion
GDP per capita (2017)	1,272 USD
GDP by sector (2017)	Agriculture: 24.8%, Industry: 35.4%, Services: 39.9%
Top exports (2017)	Oil & Gas 27%, Textile 14%, Cereal 10%

Things to watch in 2019

การปฏิรูปเศรษฐกิจ
ระลอกที่สองตาม
แผนพัฒนาที่ยั่งยืน
(2018-2030)

พัฒนาการของ
ภาคธนาคารและ
ภาคประกันภัย

Macroeconomic update

Economic Outlook

เศรษฐกิจเมียนมาฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยคาดว่าจะขยายตัวได้ที่ **6.4%** ในปีงบประมาณ **2018/19** หลังจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจในช่วงเปลี่ยนปีงบประมาณ¹ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจเมียนมาเป็นผลมาจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและอัตราเงินเฟ้อที่ชะลอตัวลงซึ่งส่งเสริมการบริโภคภาคครัวเรือน ภาคอุตสาหกรรมยังคงเติบโตได้ดี โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตคาดว่าจะเร่งตัวราว 10.2% นำโดยการผลิตสินค้าเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าเพื่อการส่งออก และสินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่ม ไม่ว่าจะเป็น ชิ้นส่วนเครื่องจักร วัสดุก่อสร้าง และชิ้นส่วนรถยนต์ นอกจากนี้ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของเมียนมายังคงอยู่ในเกณฑ์ขยายตัว โครงการก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานของทั้งภาครัฐและเอกชนจะกระตุ้นภาคการก่อสร้าง นอกจากนี้ ภาคบริการซึ่งมีสัดส่วนถึง 42% ของ GDP ในปี 2018 จะขยายตัวได้อย่างแข็งแกร่งราว 8.3% ในปีงบประมาณ 2018/19 เนื่องจากธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกและการขนส่งที่คึกคักหลังจากเปิดเสรีในช่วงกลางปี 2018 ที่ผ่านมา ทั้งนี้การเร่งปฏิรูปเศรษฐกิจและการลงทุนในเมกะโปรเจกต์ของรัฐบาลก่อนการเลือกตั้งทั่วไปในปี 2020 มีแนวโน้มช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ

ภาคเศรษฐกิจภายนอกส่งสัญญาณแตกต่างกันทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ การส่งออกในไตรมาสแรกของปี 2019 หดตัว เนื่องจากการส่งออกไปจีนซึ่งเป็นคู่ค้าหลักที่ลดลง สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของการค้าโลกที่ชะลอตัวและสงครามการค้า เช่นเดียวกับการนำเข้าที่หดตัว ทั้งในสินค้าผู้บริโภคและสินค้าเพื่อการลงทุน ซึ่งสะท้อนนัยการชะลอของอุปสงค์ภายในประเทศบางส่วน อย่างไรก็ตาม การนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและชิ้นกลางยังคงขยายตัวสอดคล้องกับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม สำหรับการลงทุนจากต่างชาติ ในครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2018/19 มูลค่าการลงทุนจริงจากต่างชาติเริ่มฟื้นตัวเล็กน้อย แต่ยังคงมีสัดส่วนเพียง 1 ใน 3 ของมูลค่าการลงทุนจริงจากต่างชาติทั้งหมดในปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ ซึ่งรวมถึงการเปิดเสรีภาคการเงินและการก่อตั้งกระทรวงการลงทุนและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

ความเสี่ยงต่อแนวโน้มการเติบโตของเศรษฐกิจเมียนมาส่วนใหญ่มาจากปัจจัยภายนอกประเทศ การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและสงครามการค้าเริ่มส่งผลกระทบต่อส่งออกของเมียนมา ไม่เพียงเท่านั้น การส่งออกของเมียนมาไปยังสหภาพยุโรปอาจเผชิญความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเมื่อสหภาพยุโรปตั้งคณะทำงานเพื่อ

¹ ช่วงเปลี่ยนปีงบประมาณของเมียนมาคือ เมษายน - กันยายน 2018 และปีงบประมาณใหม่คือ ตุลาคม 2018 - กันยายน 2019

ทบทวนการให้สิทธิพิเศษในการเข้าถึงตลาดสหภาพยุโรปภายใต้สิทธิพิเศษ GSP เนื่องจากกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนในรัฐยะไข่ตั้งแต่ปี 2017 นอกจากนี้ ความขัดแย้งภายในระหว่างชาติพันธุ์ในหลายพื้นที่ของเมียนมายังคงเป็นปัญหาสำคัญ จึงทำให้ระยะต่อไปเศรษฐกิจเมียนมาอาจได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกผ่านช่องทางการส่งออก การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ และการท่องเที่ยว

Financial markets

การขยายตัวของสินเชื่อยังคงอยู่ในระดับสูงแต่เริ่มลดความร้อนแรงลงเล็กน้อยในปีงบประมาณ 2018/19 การขยายตัวของสินเชื่อภาคเอกชนอยู่ที่ 20%YOY ในไตรมาสแรกของปี 2019 ลดลงเล็กน้อยจาก 21%YOY ในช่วงเปลี่ยนปีงบประมาณ โดยสินเชื่อส่วนใหญ่กว่า 68.5% ของสินเชื่อทั้งหมดกระจุกตัวอยู่ในอุตสาหกรรมการค้า การก่อสร้าง การบริการ และการเกษตร การกระจุกตัวของสินเชื่อดังกล่าวต้องได้รับการตรวจสอบอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะการก่อสร้างและการเกษตรซึ่งเป็นธุรกิจที่มีความอ่อนไหว นอกจากนี้ สินเชื่อเพื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวอย่างก้าวกระโดดที่ 80%YOY ในไตรมาสแรกของปี 2019 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่ธนาคารกลางของเมียนมาอนุญาตการปล่อยสินเชื่อที่อัตราดอกเบี้ย 16% โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อช่วยผู้ประกอบการรายย่อยที่ส่วนใหญ่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เพียงพอ

ธนาคารกลางของเมียนมาเพิ่มสภาพคล่องในระบบและลดการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง หลังจากประกาศใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวอย่างเป็นทางการ เงินจัตริษาระดับที่มูลค่าเฉลี่ย 1,541 จัตต่อดอลลาร์สหรัฐในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2018/19 เป็นไปตามทิศทางค่าเงินของประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชีย นอกจากนี้ ธนาคารกลางเมียนมายังอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ต่างชาติสามารถทำธุรกรรมเงินหยวนและเยนในการซื้อ-ขายข้ามชายแดนได้เพื่อลดความเสี่ยงการผันผวนตามดอลลาร์สหรัฐ ขณะเดียวกัน มูลค่าระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนกลางของธนาคารเมียนมาและอัตราแลกเปลี่ยนจริงในตลาดมีส่วนต่างราคาที่แคบลง ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่ธนาคารกลางประกาศใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สะท้อนราคาตลาดจริง

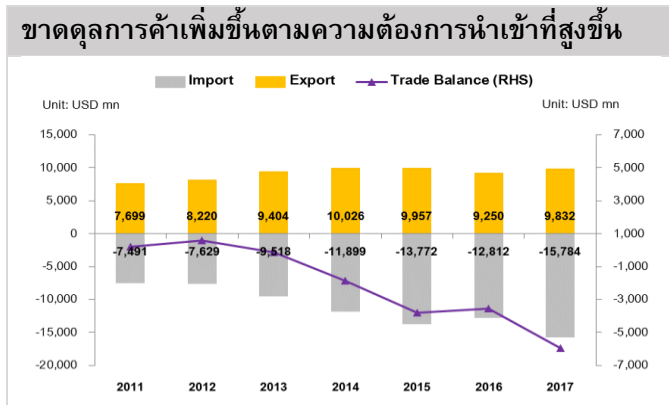
EIC's view

กิจกรรมเศรษฐกิจภายในประเทศฟื้นตัว อาจส่งสัญญาณว่าโอกาสในตลาดผู้บริโภคในเมียนมายังคงมีแนวโน้มเติบโต ภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัวต่อเนื่อง นำโดยภาคการผลิตในสินค้าเครื่องนุ่งห่มและสินค้าเกษตร คาดว่าจะกระจายรายได้ให้แก่แรงงานชาวเมียนมา ประกอบกับการจ้างงานในระดับสูงและค่าแรงขั้นต่ำที่เพิ่มขึ้น ชาวเมียนมาคาดว่าจะมีความสามารถในการบริโภคเพิ่มขึ้น การปฏิรูปเศรษฐกิจของภาครัฐคาดว่าจะเพิ่มความเชื่อมั่นของนักลงทุนและยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ในไม่ช้า โอกาสในการลงทุนอยู่ในธุรกิจสินค้าอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม และสินค้าผู้บริโภคอื่น ๆ เนื่องจากต้นทุนการผลิตในเมียนมายังอยู่ในระดับต่ำ และเมียนมายังไม่สามารถผลิตสินค้าดังกล่าวเองได้มากนัก ธุรกิจไทยควรพิจารณาเพิ่มการส่งออกสินค้าผู้บริโภคไปยังเมียนมา หรือขยายฐานการผลิตในเมียนมาเพื่อใช้เมียนมาเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าไปยังประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเพื่อกระจายความเสี่ยงจากตลาดส่งออกใหญ่ เช่น จีนและสหรัฐฯ นอกจากนี้ พัฒนาการในด้านการเปิดเสรีภาคการเงินและการพัฒนาผลิตภัณฑ์การเงินในเมียนมาจะช่วยเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้แก่ภาคธุรกิจในระยะต่อไป

Myanmar's Key Indicators

Domestic Demand	Unit	2014	2015	2016	2017	2018E	2019F	2020F
Real GDP	% YOY	8.0	7.0	5.9	6.8	6.7	6.4	6.6
Consumer price index	%	6.1	8.4	7.0	5.4	4.9	2.1	7.1
Current account balance	% of GDP	-2.2	-5.1	-4.3	-4.7	-4.3	-4.9	-4.9
Policy rate (end of period)	%	10	10	10	10	10	-	-

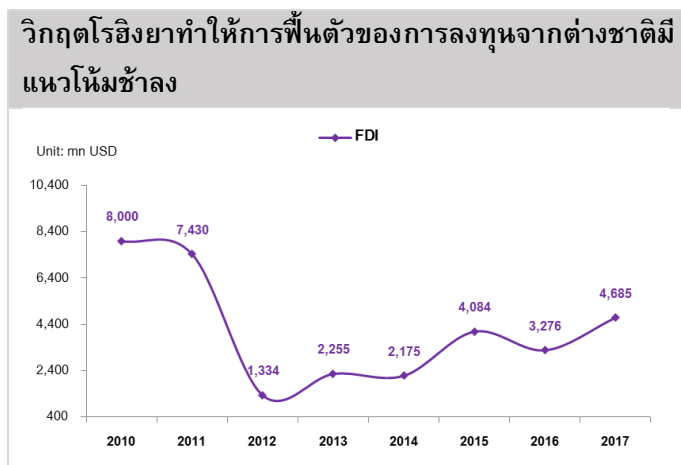
Sources: International Monetary Fund (IMF) and The Central Bank of Myanmar

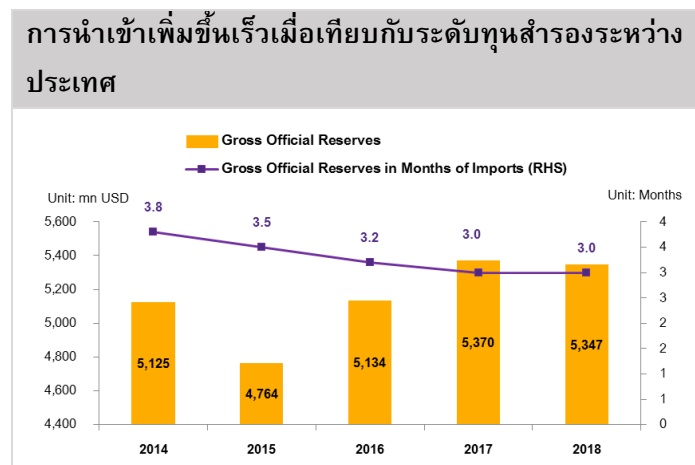
Sources: World Bank

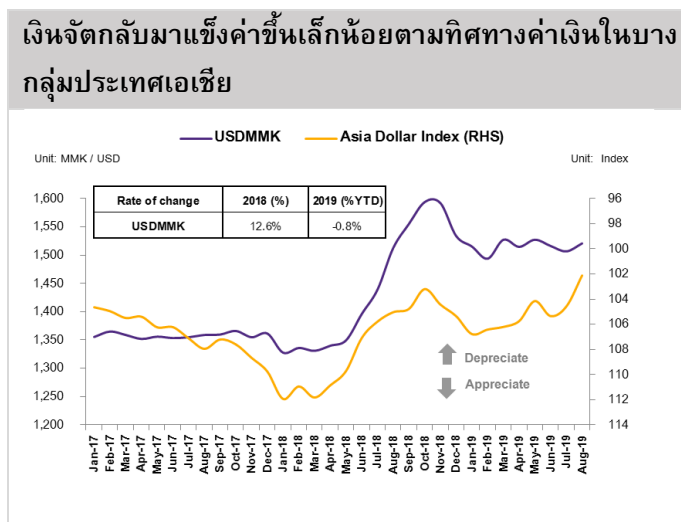
Sources: World Bank and CEIC

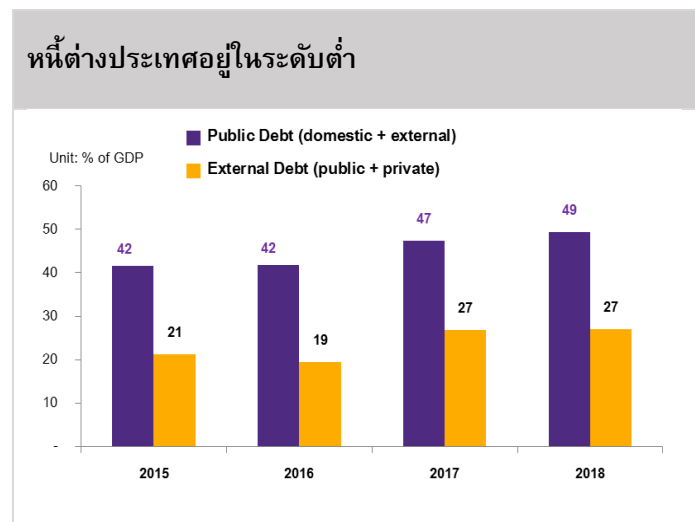
Sources: World Bank

Sources: IMF

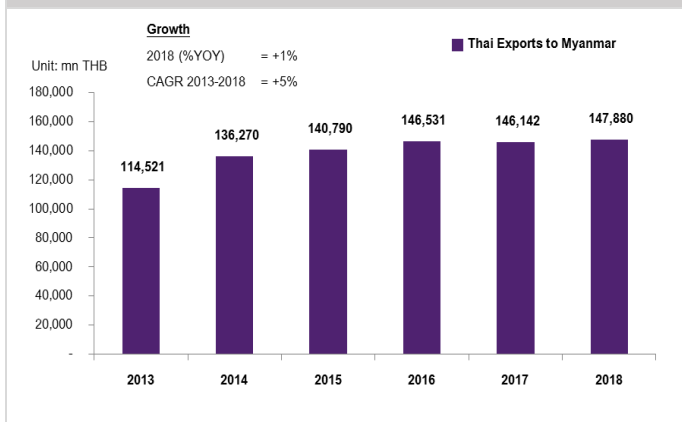
Sources: Bloomberg

Sources: International Monetary Fund (IMF) and CEIC

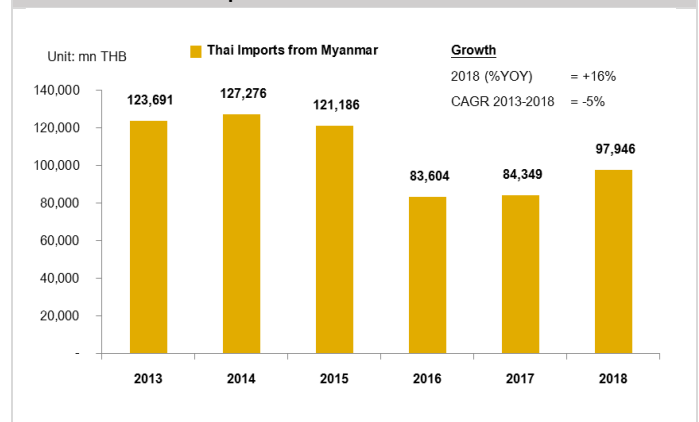
Links with the Thai Economy

การส่งออกของไทยไปเมียนมาเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี 2018 เนื่องจากความต้องการจากเมียนมาชะลอลง

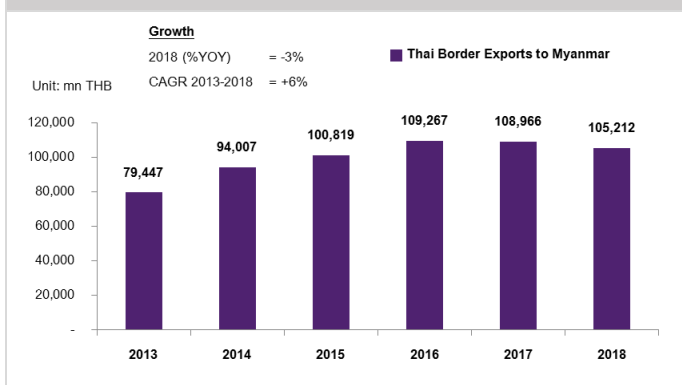
Sources: Thailand's Ministry of Commerce

การนำเข้าจากเมียนมาฟื้นตัวเนื่องจากนำเข้าแก๊สธรรมชาติและวัตถุดิบอื่นๆ จำนวนมาก

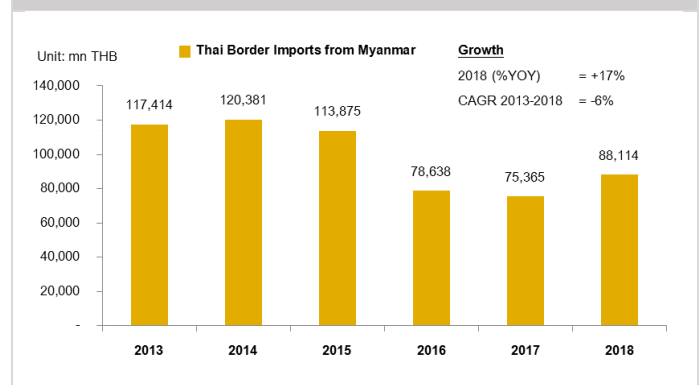
Sources: Thailand's Ministry of Commerce

การส่งออกผ่านชายแดนสำคัญ 2 ด่านลดลงในปี 2018

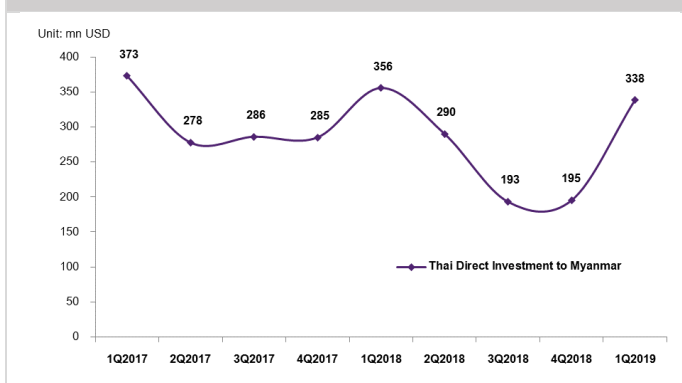
Sources: Thailand's Department of Foreign Trade

การนำเข้าผ่านชายแดนเมียนมาทุกด่านมาขยายตัวในปี 2018

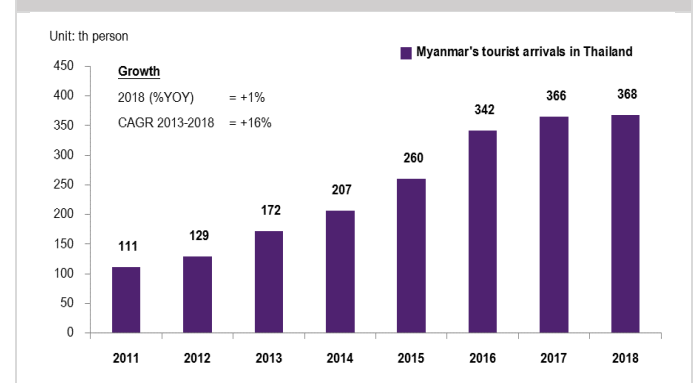
Sources: Thailand's Department of Foreign Trade

การลงทุนของไทยในเมียนมาลดลงอย่างมากในปี 2018 แต่เริ่มฟื้นตัวในช่วงต้นปี 2019

Sources: Bank of Thailand

นักท่องเที่ยวเมียนมาเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางที่มีรายได้เพิ่มขึ้น

Sources: Thailand's Department of Tourism

VIETNAM

OVERALL ECONOMY

Facts and Figures

Population (2018)	94.58 million
Labor force (2018)	55.35 million
GDP (2018)	241.27 USD billion
GDP per capita (2018)	2,551 USD
GDP by sector (2018)	Agriculture: 14%, Industry: 35%, Services: 39%
Top exports (2018)	Electronic products 32%, Garments and footwears 21%

Things to watch in 2019

สงครามการค้า
ระหว่างญี่ปุ่นและ
เกาหลีใต้

สหรัฐฯ มีโอกาส
ขึ้นภาษีนำเข้า
สินค้าจาก
เวียดนามเพิ่ม

Macroeconomic update

Economic
Outlook

เศรษฐกิจเวียดนามยังคงเติบโตสูงในช่วงครึ่งแรกของปี 2019 เศรษฐกิจเวียดนามขยายตัว 6.7%YOY ในไตรมาสที่ 2 หลังจากที่เติบโต 6.8%YOY ในไตรมาสแรก โดยมูลค่า FDI ในช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคมหดตัวลง 12%YOY เนื่องจากการลงทุนภาคอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้างชะลอตัว ขณะที่ มูลค่าการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตขยายตัวสูงถึง 50%YOY ด้วยแรงหนุนจากแนวโน้มการย้ายฐานผลิตของบริษัทต่างชาติมายังเวียดนาม นอกจากนี้ ตัวชี้วัดด้านอุตสาหกรรมการผลิตยังอยู่ในระดับที่ดี โดยผลผลิตภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 9.4%YOY ในช่วงเจ็ดเดือนแรกของปี เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อ (PMI) ซึ่งอยู่ในระดับเกิน 50 บ่งชี้ว่าภาคการผลิตยังมีแนวโน้มขยายตัว สำหรับอัตราเงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นเล็กน้อยเป็น 2.4%YOY ในเดือนกรกฎาคมจากราคาเนื้อหมูและสินค้าอาหารที่เพิ่มขึ้น แต่ยังคงอยู่ภายใต้กรอบอัตราเงินเฟ้อเป้าหมายของรัฐบาลที่ 4% ในขณะเดียวกัน มูลค่าการส่งออกเวียดนาม (ข้อมูล IMF DOTS) ในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคมหดตัวลง 9%YOY¹ ตามการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าหลักที่ลดลง ยกเว้นการส่งออกไปยังสหรัฐฯ

ความเสี่ยงหลักต่อเศรษฐกิจเวียดนามคือแรงกดดันจากสงครามการค้า และการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลัก ตัวเลขของธนาคารโลกเผยว่าเศรษฐกิจเวียดนามพึ่งพาการส่งออกค่อนข้างสูง โดยมูลค่าการส่งออกคิดเป็นสัดส่วน 95% ของขนาด GDP เวียดนามในปี 2018 ทำให้การส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าหลักที่ร่วงลงอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเวียดนามในระยะข้างหน้าได้ นอกจากสหรัฐฯ แล้ว ตลาดส่งออกหลักของเวียดนาม ได้แก่ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และฮ่องกง ซึ่งทั้งหมดเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงชะลอตัวตามการค้าโลก โดยในช่วงห้าเดือนแรกของปี 2019 การส่งออกจากเวียดนาม (ข้อมูล IMF DOTS) ไปยังสี่ประเทศข้างต้นหดตัวลง 17%YOY 6%YOY 10%YOY และ 23%YOY ตามลำดับ นอกจากนี้ ความขัดแย้งทางการค้าระหว่างญี่ปุ่นและเกาหลีใต้อาจสร้างแรงกดดันต่ออุตสาหกรรมผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในเวียดนามเนื่องจากเวียดนามพึ่งพาวัตถุดิบและชิ้นส่วนนำเข้าจากเกาหลีใต้ค่อนข้างมาก

Financial
markets

ธนาคารกลางเวียดนาม (SBV) ออกมาตรการต่อเนื่องเพื่อควบคุมการขยายตัวของสินเชื่อและลดบทบาทของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ธนาคารกลางเวียดนามได้กำหนดเป้าหมายการเติบโตของสินเชื่อที่ระดับ 14% ในปี 2019 หลังจากที่ประสบความสำเร็จในการชะลอการเติบโตของสินเชื่อได้เป็น 17% ในปี 2017 และต่ำกว่า 13% ในปี 2018 สำหรับปีนี้ ธนาคารกลางเวียดนามได้กำหนดเพดานสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งตามเสถียรภาพการเงินและการกำกับดูแลเงินกองทุนตามเกณฑ์ Basel II โดยธนาคารพาณิชย์เวียดนามที่

¹ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติของเวียดนามในช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคมระบุการส่งออกขยายยังเพิ่มขึ้น 7.3%YTD (ข้อมูล ณ 30 สิงหาคม 2019)

สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ Basel II ได้ก่อนกำหนดในปี 2020 จะมีเพดานการเติบโตของสินเชื่อสูงกว่าที่ราว 15% ขณะที่ เพดานสินเชื่อสำหรับธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ จะอยู่ในระดับต่ำกว่า 12% นอกจากนี้ ธนาคารกลางเวียดนามได้ออกมาตรการควบคุมการปล่อยสินเชื่อในรูปสกุลเงินต่างประเทศเพื่อลดบทบาทของเงินดอลลาร์สหรัฐ โดยตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2019 เป็นต้นไป ธนาคารในเวียดนามจะไม่ได้รับอนุญาตให้ปล่อยสินเชื่อระยะกลางและระยะยาวในรูปสกุลเงินต่างประเทศสำหรับธุรกรรมชำระเงินไปยังต่างประเทศ (offshore payment) เพื่อนำเข้าสินค้าหรือบริการ

Law & Regulation

กฎหมายการบริหารจัดการภาษีฉบับใหม่จะเริ่มมีผลบังคับใช้ในเดือนกรกฎาคม 2020 สภาแห่งชาติเวียดนามได้ผ่านร่างกฎหมายดังกล่าวในเดือนมิถุนายน 2019 ซึ่งจะช่วยให้ขั้นตอนการจ่ายภาษีและการจัดเก็บภาษีเป็นไปได้อย่างง่ายขึ้น โดยกฎหมายฉบับใหม่จะมีการเปลี่ยนแปลงใหญ่ 3 ข้อ คือ (1) ลดระยะเวลาออกใบจดทะเบียนภาษีจากเดิม 10 วันเป็น 3 วัน (2) ขยายระยะเวลาการคืนภาษีบุคคลจาก 90 วันออกไปเป็น 120 วัน และ (3) เพิ่มกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอีคอมเมิร์ซ ซึ่งจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในเดือนกรกฎาคมปี 2022

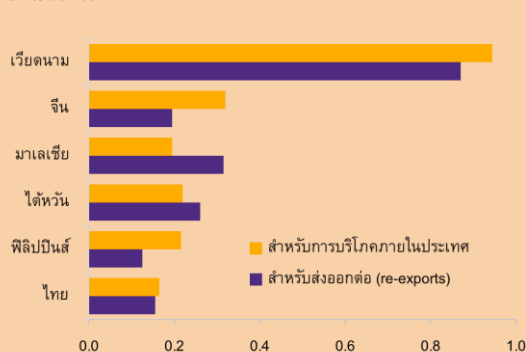
EIC's view

สงครามการค้าในปัจจุบันเป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อเวียดนาม สงครามการค้าสหรัฐ-จีนทำให้เวียดนามส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐ ได้มากขึ้นเพื่อทดแทนสินค้าจากจีน และช่วยเร่งแนวโน้มการย้ายฐานการผลิตมายังเวียดนาม โดยเฉพาะจากผู้ผลิตในจีนที่ต้องการเลี่ยงภาษีนำเข้าของสหรัฐ อย่างไรก็ตาม โอกาสตรงนี้ก็ทำให้เวียดนามถูกเพ่งเล็งจากนโยบายกีดกันการค้าสหรัฐ มากขึ้นเช่นกัน โดยในวันที่ 2 กรกฎาคมที่ผ่านมา สหรัฐ ได้สั่งเก็บภาษีนำเข้ากว่า 400% จากสินค้าหลักเวียดนามที่ผลิตในเกาหลีใต้หรือไต้หวัน โดยให้เหตุผลว่าผู้ผลิตหลักเกาหลีใต้และไต้หวันใช้วิธีส่งออกจากเวียดนามแทนเพื่อหลบเลี่ยงภาษีต่อต้านการทุ่มตลาดของสหรัฐ แม้ภาษีล่าสุดนี้จะไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับสงครามการค้าในปัจจุบัน แต่ก็เพิ่มความเสี่ยงว่าสหรัฐ อาจขึ้นภาษีนำเข้ากับสินค้าอื่น ๆ จากเวียดนามได้ในระยะข้างหน้า เพื่อเลี่ยงความเสี่ยงการขึ้นภาษีจากสหรัฐ รัฐบาลเวียดนามได้วางแผนโครงการ "Made in Vietnam" เพื่อปราบปรามบริษัทต่างชาติที่ใช้เวียดนามเป็นฐานการส่งออกเพื่อหลบเลี่ยงภาษี ภายใต้โครงการดังกล่าว สินค้าที่ได้ชื่อว่า made in Vietnam จะต้องเป็นสินค้าที่ผลิตในเวียดนาม มีกระบวนการผลิตทั้งหมดหรืออย่างน้อย 30% ในเวียดนาม ซึ่งหมายความว่าสินค้าที่นำเข้าจากประเทศอื่น ๆ เพื่อนำมาเข้ากระบวนการแปรรูปเล็กน้อยในเวียดนามก่อนส่งออกต่อจะไม่ถือว่าเป็นสินค้าจากเวียดนาม และไม่ได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษเช่นเดียวกับสินค้าเวียดนาม

ในขณะเดียวกัน สงครามการค้าระหว่างญี่ปุ่นและเกาหลีใต้อาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิตในเวียดนาม เนื่องจากนำเข้าสินค้าวัตถุดิบจากเกาหลีใต้ได้น้อยลง เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคมที่ผ่านมา รัฐบาลญี่ปุ่นได้สั่งควบคุมการส่งออกวัตถุดิบสินค้าอิเล็กทรอนิกส์สำคัญ 3 ประเภทไปยังเกาหลีใต้ ซึ่งมาตรการนี้อาจทำให้กระบวนการส่งออกวัตถุดิบไปยังเกาหลีใต้เกิดความล่าช้า และอาจทำให้บริษัทเกาหลีใต้ซึ่งพึ่งพาวัตถุดิบนำเข้าจากญี่ปุ่นต้องชะลอการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ออกไป มาตรการดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อเนื่องมาถึงเวียดนามซึ่งเป็นฐานการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์สำคัญของบริษัทเกาหลีใต้ โดยมูลค่าการบริโภคสินค้าและการส่งออกสินค้ากลับไปยังเกาหลีใต้ (re-export) มีมูลค่าเท่ากับ 1.8% ของ GDP เวียดนาม นอกจากนี้ สถาบันวิจัย Mizuho ยังพบว่าเวียดนามมีการพึ่งพาส่วนประกอบสินค้าอิเล็กทรอนิกส์นำเข้าจากเกาหลีใต้สูงเป็นอันดับหนึ่งในบรรดาประเทศเอเชียทั้งหมด ซึ่งระดับการพึ่งพาเกาหลีใต้ที่สูงนี้อาจทำให้ภาคการส่งออกเวียดนามมีความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนที่เพิ่มขึ้นตามความขัดแย้งด้านการค้าระหว่างญี่ปุ่น-เกาหลีใต้ได้ในระยะข้างหน้า

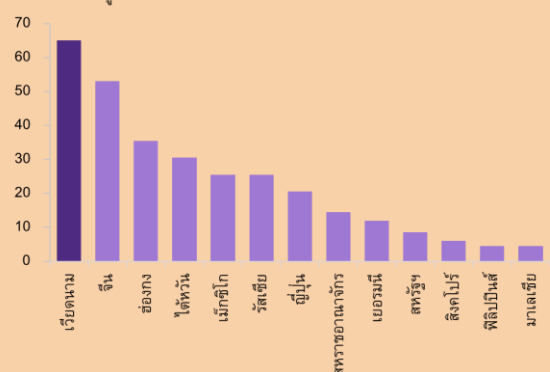
การนำเข้าสินค้าเทคโนโลยีจากเกาหลีใต้ปี 2015

หน่วย : % ของ GDP

สัดส่วนนำเข้าสินค้าเทคโนโลยีจากเกาหลีใต้ปี 2018

หน่วย : % ของมูลค่านำเข้าสินค้าเทคโนโลยีทั้งหมด

ที่มา : Goldman Sachs (July 2019) and Mizuho Research Institute (July 2019)

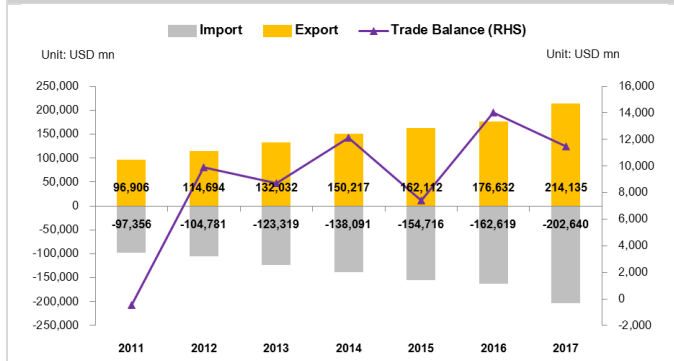
หมายเหตุ : อ่านเพิ่มเติม "Macro implications of Japan's tightening of export controls on shipments to Korea" (Goldman Sachs, July 2019)

Vietnam's Key Indicators

Domestic Demand	Unit	2014	2015	2016	2017	2018E	2019F	2020F
Real GDP	% YOY	6.0	6.7	6.2	6.8	7.1	6.5	6.5
Consumer price index	%	1.8	0.6	4.7	2.6	3.0	3.2	3.4
Current account balance	% of GDP	4.9	-0.1	2.9	3.0	3.0	3.1	2.6
Policy rate (end of period)	%	6.5	6.5	6.5	6.25	6.25	-	-

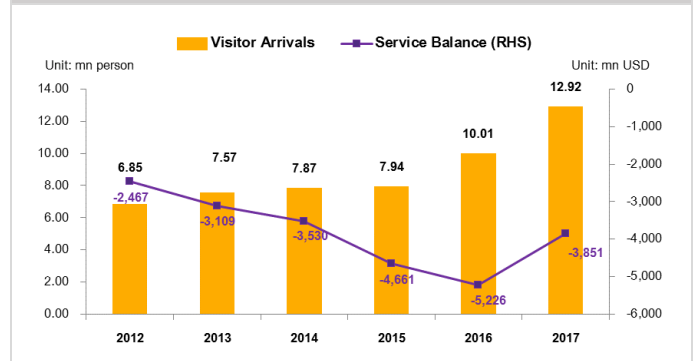
Sources: International Monetary Fund (IMF) and The State Bank of Vietnam

ดุลการค้ายังคงเกินดุลตามการส่งออกที่ขยายตัวต่อเนื่อง

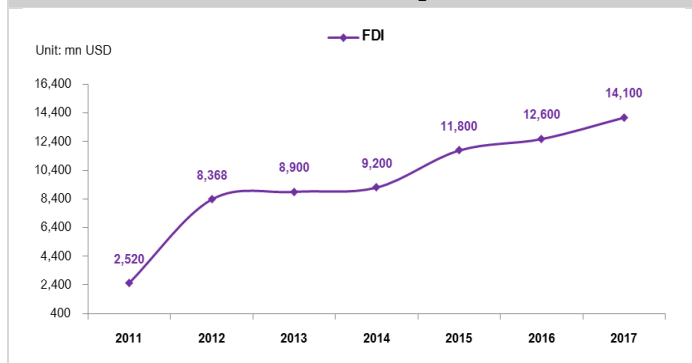
Sources: World Bank

ภาคการท่องเที่ยวเติบโตดีช่วยให้การขาดดุลบริการลดลง

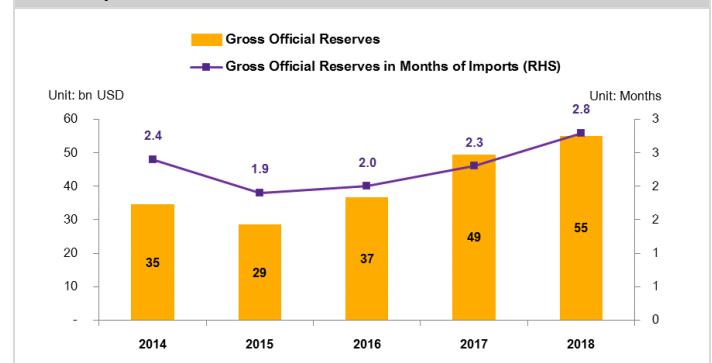
Sources: World Bank and CEIC

FDI เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิต

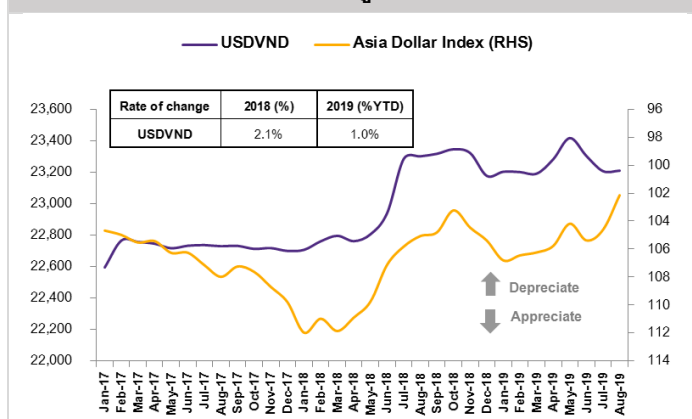
Sources: World Bank

ระดับทุนสำรองยังต่ำกว่ามาตรฐาน 3 เดือนของการนำเข้า

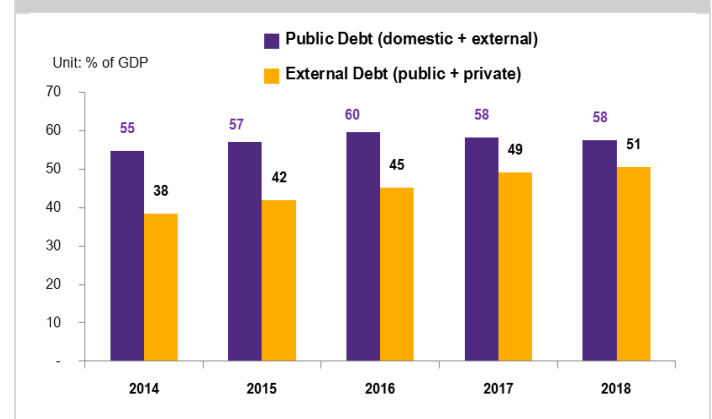
Sources: IMF

เงินต้องเคลื่อนไหวตามค่าเงินภูมิภาคเอเชียอื่น ๆ

Sources: Bloomberg

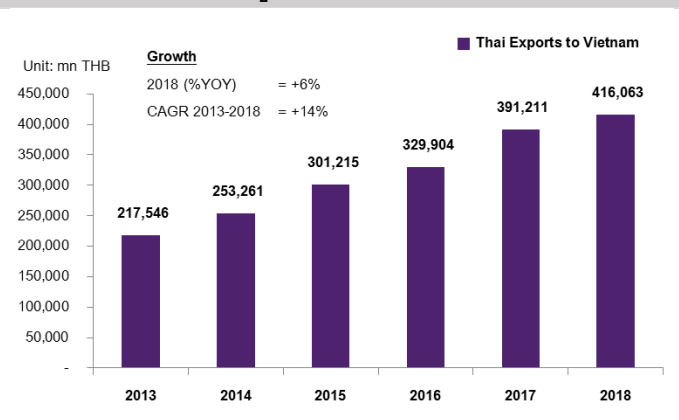
บริหารหนี้สาธารณะมีแนวโน้มรักษาระดับที่ราว 58%

Sources: International Monetary Fund (IMF)

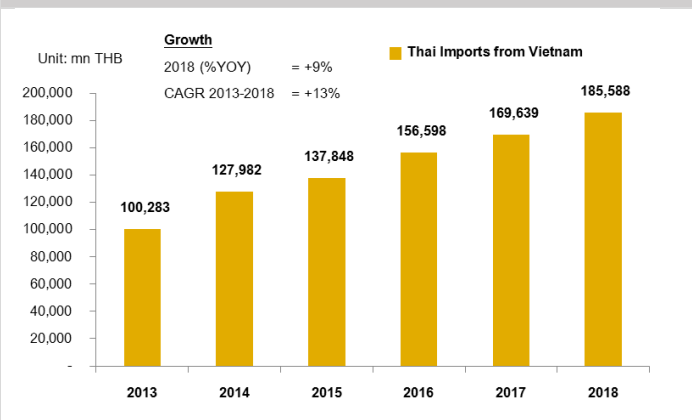
Links with the Thai Economy

การส่งออกไปเวียดนามยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง นำโดยชิ้นส่วนยานยนต์ น้ำมันสำเร็จรูป และเม็ดพลาสติก

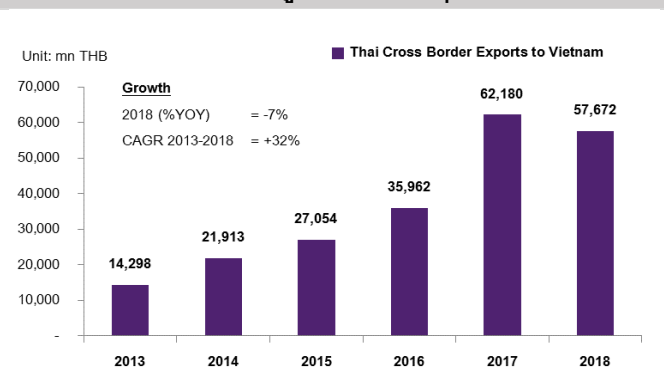
Sources: Thailand's Ministry of Commerce

สินค้านำเข้าหลักจากเวียดนาม ได้แก่ โทรศัพท์และชิ้นส่วนน้ำมันปิโตรเลียม และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

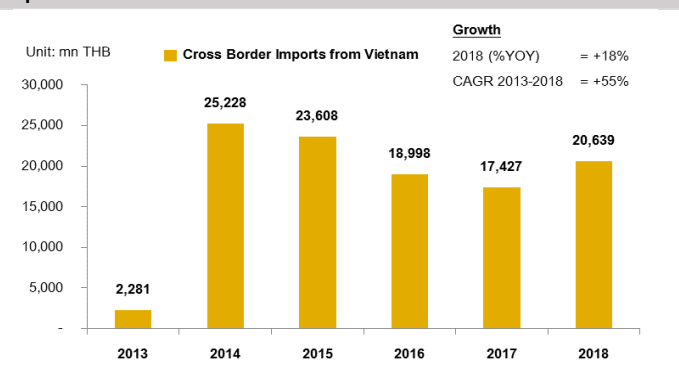
Sources: Thailand's Ministry of Commerce

การส่งออกผ่านแดนชะลอลงเล็กน้อยในปี 2018 แต่การส่งออกผลไม้ยังขยายตัวสูง โดยเฉพาะทุเรียนแช่แข็ง

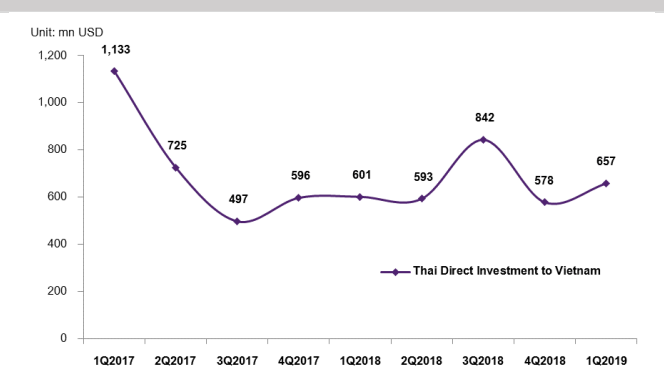
Sources: Thailand's Department of Foreign Trade

การนำเข้าข้ามแดนขยายตัว 18%YOY ในปี 2018 นำโดยอุปกรณ์ไฟฟ้าและผลิตภัณฑ์จากพืช

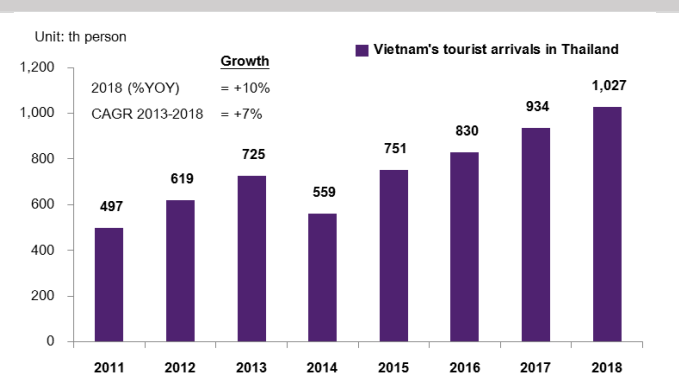
Sources: Thailand's Department of Foreign Trade

การลงทุนทางตรงจากไทยไปเวียดนามกระจุกตัวอยู่ในภาคการผลิตและบริการทางการเงิน

Sources: Bank of Thailand

ตัวเลขนักท่องเที่ยวเวียดนามเข้าไทยเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่มาทางเครื่องบิน

Sources: Thailand's Department of Tourism

CLMV Highlight

เปิดกระเป๋าสักริโภคชาวกัมพูชาและเวียดนาม

ความน่าสนใจของการเปิดกระเป๋าสักริโภคชาวกัมพูชาและเวียดนามในบทความพิเศษนี้สะท้อนพฤติกรรมผู้บริโภคที่เติบโตอย่างชัดเจนและเริ่มมีทิศทางเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมของครัวเรือนของทั้งสองประเทศ ซึ่งเป็นผลมาจากการเติบโตทางเศรษฐกิจซีแอลเอ็มวีที่รวดเร็วในช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมา ส่งผลให้เกิดการจ้างงานและการพัฒนาของตัวเมืองรายได้และความสามารถในการจับจ่ายใช้สอยของครัวเรือนในเศรษฐกิจซีแอลเอ็มวีก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้ไอซีคาดว่าการบริโภคภาคครัวเรือนของเศรษฐกิจซีแอลเอ็มวีจะขยายตัวต่อเนื่องในระยะข้างหน้า โดยเฉพาะ กัมพูชาและเวียดนามซึ่งเศรษฐกิจยังคงโตได้อย่างต่อเนื่อง

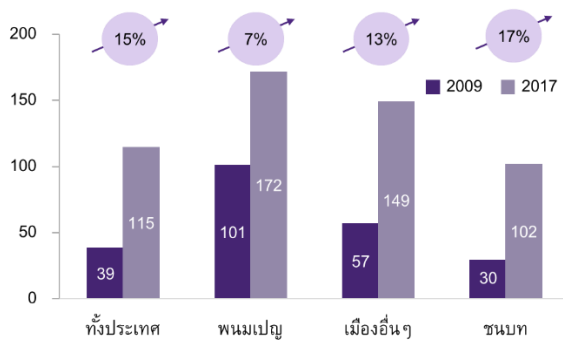
กัมพูชา

รายได้ของชาวกัมพูชาเติบโตในอัตราที่รวดเร็วจากการขึ้นค่าแรงขั้นต่ำอย่างต่อเนื่อง ผลสำรวจด้านเศรษฐกิจและสังคมของกัมพูชารายงานว่าปัจจุบันกัมพูชามีแรงงานกว่า 9 ล้านคนซึ่งมีอายุเฉลี่ยค่อนข้างต่ำที่ 25 ปี กว่าครึ่งของแรงงานเหล่านี้ (51%) เป็นแรงงานที่ได้รับค่าจ้างและส่วนใหญ่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในกรุงเทพมหานครและตัวเมืองอื่น โดยแรงงานในภาคอุตสาหกรรมได้รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่ารายได้จากผลผลิตทางการเกษตรของแรงงานในภาคเกษตรกรรม (44.5%) ในพื้นที่ชนบท ทั้งนี้รายได้เฉลี่ยของชาวกัมพูชาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วราว 15% ต่อปี เนื่องจากรัฐบาลกัมพูชาปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำอย่างต่อเนื่องจาก 50 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือนในปี 2009 เป็น 153 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือนในปี 2017 (ปัจจุบันอยู่ที่ 182 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน) ในเวลาเดียวกัน การบริโภคของชาวกัมพูชาก็เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันเฉลี่ยราว 8% ต่อปี ชาวกัมพูชามีพฤติกรรมการบริโภคค่อนข้างเกินตัว โดยในปี 2009 การใช้จ่ายของชาวกัมพูชาคิดเป็น 1.5 เท่าของรายรับ และแม้ว่าอัตราส่วนการใช้จ่ายที่สูงกว่ารายได้จะค่อย ๆ ปรับลดลงในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แต่ในปี 2017 ชาวกัมพูชายังคงมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงที่ 97% ของรายได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการบริโภคภาคครัวเรือนของกัมพูชาจะเพิ่มขึ้นในระยะข้างหน้า (รูปที่ 1) หากเศรษฐกิจของกัมพูชายังคงขยายตัวในอัตราที่รวดเร็ว

รูปที่ 1 : การเติบโตที่รวดเร็วของรายได้และรายจ่ายของครัวเรือนกัมพูชาเป็นผลมาจากการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำอย่างต่อเนื่อง

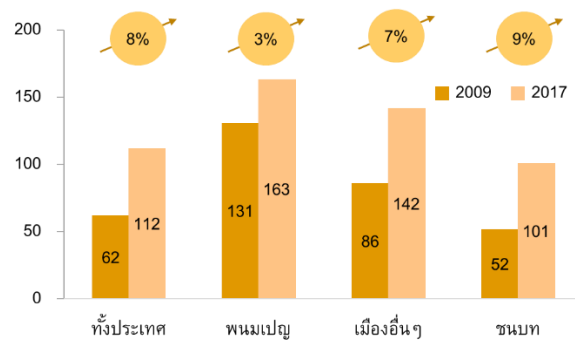
รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือนในกัมพูชา

หน่วย : ดอลลาร์สหรัฐ, %CAGR ปี 2009-2017

รายจ่ายเพื่อการบริโภคต่อคนต่อเดือนในกัมพูชา

หน่วย : ดอลลาร์สหรัฐ, %CAGR ปี 2009-2017

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Cambodia Socio-Economic Survey

ผู้บริโภคชาวกัมพูชาใช้จ่ายส่วนใหญ่ในการบริโภคพื้นฐานในครัวเรือนแต่พฤติกรรมการบริโภคของชาว กัมพูชา กำลังค่อย ๆ เปลี่ยนไป ค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องใช้ที่ไม่ใช่แอลกอฮอล์มีสัดส่วนกว่าครึ่งของรายจ่าย ทั้งหมด รองลงมาคือรายจ่ายในครัวเรือนซึ่งรวมถึงสาธารณูปโภคและค่าเช่าบ้าน คิดเป็น 20% ของรายจ่ายทั้งหมดตั้งแต่ปี 2009 เป็นต้นมา ส่วนหนึ่งเนื่องจากค่าไฟฟ้าในกัมพูชาที่ค่อนข้างสูง ทั้งนี้ไอซีเอ็มมองว่า ผู้บริโภคชาวกัมพูชาเริ่มเปลี่ยน พฤติกรรมการใช้จ่ายในช่วงปี 2009-2017 (รูปที่ 2) โดยในช่วง 8 ปีที่ผ่านมา สัดส่วนการใช้จ่ายด้านการเดินทางและสินค้า อื่น ๆ เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน การซื้อยานพาหนะที่เพิ่มขึ้นในกรุงเทพมหานครในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาส่งผลให้การใช้จ่ายด้านการ เดินทางมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจาก 5% เป็น 10% ขณะที่ สัดส่วนค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าอื่น ๆ ก็เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึง ความต้องการของครัวเรือนกัมพูชาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในสินค้าอื่น ๆ นอกเหนือจากสินค้าเพื่อการบริโภคพื้นฐาน

รูปที่ 2 : ผู้บริโภคชาวกัมพูชาใช้จ่ายส่วนใหญ่เพื่อการบริโภคพื้นฐานในครัวเรือน และเริ่มมีการใช้จ่ายสินค้าอื่น เพิ่มขึ้น

รายจ่ายเพื่อการบริโภคต่อเดือนในกัมพูชา แบ่งตามประเภท

ประเภท	% ของรายจ่ายทั้งหมด	
	2009	2017
อาหารและเครื่องใช้ที่ไม่ใช่แอลกอฮอล์	51%	45%
ค่าเช่าบ้านและสาธารณูปโภค	20%	20%
เสื้อผ้าและรองเท้า	3%	3%
สุขภาพ	8%	7%
การเดินทาง	5%	10%
การสื่อสาร	2%	2%
การศึกษา	2%	1%
นันทนาการและวัฒนธรรม	1%	2%
อื่น ๆ	8%	11%

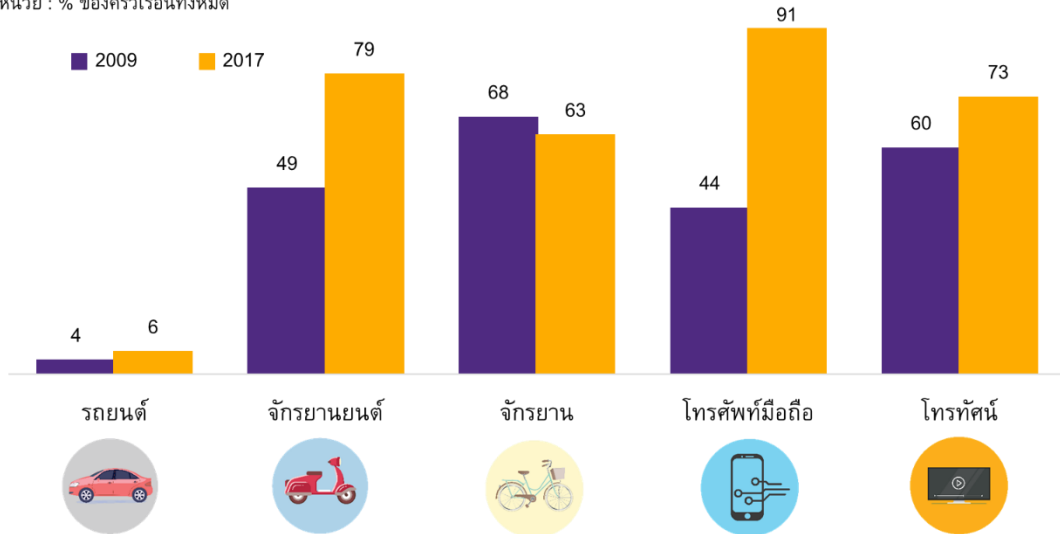
ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Cambodia Socio-Economic Survey

ในปี 2017 โตรศัพท์มือถือคือสินค้าคงทน (durable goods) ที่ผู้บริโภคชาวกัมพูชานิยมมากที่สุด โดย ครัวเรือนที่มี โตรศัพท์มือถือคิดเป็น 91% ของครัวเรือนทั้งหมดในปี 2017 เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดจากเดิมที่เพียง 44% ของ ครัวเรือนทั้งหมดในปี 2009 (รูปที่ 3) จำนวนครัวเรือนกัมพูชาที่ซื้อโทรศัพท์มือถือเพิ่มขึ้นทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน พื้นที่ชนบทที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การซื้อมอเตอร์ไซค์ก็เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในปี 2017 เนื่องจากกัมพูชาพัฒนา อุตสาหกรรมการผลิตมอเตอร์ไซค์ในประเทศ ซึ่งส่วนหนึ่งทำให้สัดส่วนครัวเรือนที่มีจักรยานลดลงในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เช่นเดียวกับวิทยุและเครื่องเล่นวีดีโอที่ถูกแทนที่ด้วยโทรทัศน์ โดยครัวเรือนที่มีโทรทัศน์มีสัดส่วนสูงถึง 73% ในปี 2017 เนื่องจากปัจจุบันโทรทัศน์มีราคาที่ผู้บริโภคชาวกัมพูชาจับต้องได้มากขึ้น นอกจากนี้ ไอซีเอ็มคาดว่าจะเห็นสัดส่วนของ ครัวเรือนกัมพูชาที่มีรถยนต์เพิ่มขึ้นในระยะข้างหน้า แม้ว่าในปัจจุบันสัดส่วนจะยังคงอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้ความต้องการ สินค้าบริโภคที่มีความหลากหลายมากขึ้นในกัมพูชามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน สะท้อนจากสัดส่วนการกู้ยืมเพื่อซื้อ สินค้าคงทนที่เพิ่มขึ้นจาก 5.4% ของหนี้ครัวเรือนในปี 2013 เป็น 13% ของหนี้ครัวเรือนในปี 2017

รูปที่ 3 : ความต้องการสินค้าคงทนของครัวเรือนกัมพูชามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

สัดส่วนการเป็นเจ้าของสินค้าคงทนของครัวเรือนในกัมพูชา

หน่วย : % ของครัวเรือนทั้งหมด

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Cambodia Socio-Economic Survey

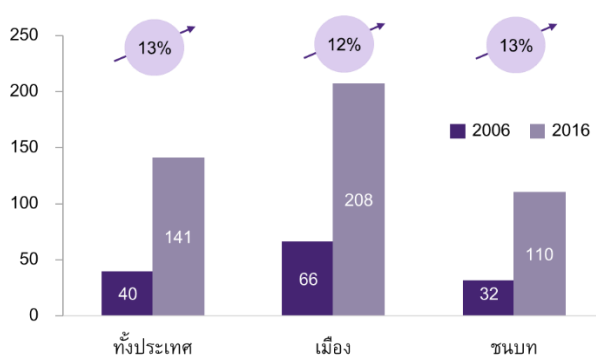
เวียดนาม

รายได้และรายจ่ายด้านการบริโภคของชาวเวียดนามขยายตัวสูงต่อเนื่อง และชาวเวียดนามใช้เงินราว 70% ของรายได้ไปกับการบริโภค โดยสำนักสถิติเวียดนาม (GSO) ได้จัดทำแบบสำรวจครัวเรือนเวียดนาม (Household Living Standard Survey) ในทุกสองปี ซึ่งรายงานล่าสุดเป็นของปี 2016 การเติบโตทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งในช่วงสามสิบปีที่ผ่านมามีผลให้เกิดการจ้างงานมากขึ้นและทำให้ชาวเวียดนามมีรายได้เพิ่มขึ้น รายได้ต่อเดือนของชาวเวียดนามขยายตัวเฉลี่ยต่อปีที่ 13% ในระหว่างปี 2006-2016 ซึ่งชาวเวียดนามที่อาศัยในเขตเมืองมีรายได้ต่อเดือนสูงกว่าชาวเวียดนามในชนบทประมาณ 2 เท่า ในขณะเดียวกัน การใช้จ่ายด้านการบริโภคของชาวเวียดนามขยายตัวในระดับใกล้เคียงกันที่ราว 12% ต่อปีโดยเฉลี่ยในระหว่างปี 2006-2016 โดยชาวเวียดนามที่อาศัยในเขตเมืองใช้จ่ายราว 67% ของรายได้ ขณะที่ ชาวเวียดนามในชนบทใช้จ่ายราว 72% ของรายได้ต่อเดือนไปกับการบริโภคในชีวิตประจำวัน (รูปที่ 4)

รูปที่ 4 : รายได้และการใช้จ่ายของครัวเรือนเวียดนามเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตามการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดในช่วงสามสิบปีที่ผ่านมา

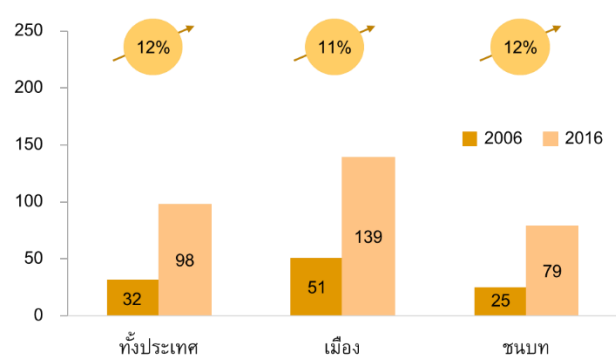
รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือนในเวียดนาม

หน่วย : ดอลลาร์สหรัฐ, %CAGR ปี 2006-2016

รายจ่ายเพื่อการบริโภคต่อคนต่อเดือนในเวียดนาม

หน่วย : ดอลลาร์สหรัฐ, %CAGR ปี 2006-2016

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Vietnam Household Living standard Survey, GSO, และ CEIC

ครัวเรือนชาวเวียดนามใช้จ่ายไปกับหมวดการบริโภคอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด ตารางด้านล่างแสดงการใช้จ่ายด้านการบริโภคของชาวเวียดนามตามหมวดต่าง ๆ และแบ่งชาวเวียดนามออกเป็นสามกลุ่มตามระดับรายได้อ้างอิงจากแบบสำรวจครัวเรือนโดย GSO (รูปที่ 5) โดยกลุ่มครัวเรือนรายได้น้อยคือกลุ่มควินไทล์ที่ 1 ในแบบสำรวจครัวเรือน กลุ่มรายได้ปานกลางคือควินไทล์ที่ 3 และกลุ่มรายได้สูงคือควินไทล์ที่ 5 ตัวเลขในตารางบ่งชี้ว่าครัวเรือนชาวเวียดนามในทุกะดับรายได้มีรูปแบบการใช้จ่ายที่ใกล้เคียงกัน โดยชาวเวียดนามใช้จ่ายไปกับหมวดอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด รองลงมาคือหมวดที่อยู่อาศัย และหมวดเดินทาง ทั้งนี้ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา จะเห็นว่าชาวเวียดนามมีสัดส่วนการใช้จ่ายในหมวดอาหารและเครื่องดื่มลดลงราว 5-7% แต่มีสัดส่วนการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในสามหมวดหลัก ได้แก่ หมวดทานอาหารนอกบ้าน หมวดที่อยู่อาศัย และหมวดเดินทาง ซึ่งทั้งหมดจัดเป็นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเนื่องจากชาวเวียดนามมีแนวโน้มใช้จ่ายในสามหมวดข้างต้นมากขึ้นเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยในปี 2016 ชาวเวียดนามในกลุ่มรายได้ต่ำมีสัดส่วนการใช้จ่ายสำหรับการทานอาหารนอกบ้านคิดเป็น 6% ขณะที่ ชาวเวียดนามในกลุ่มรายได้สูงมีสัดส่วนการใช้จ่ายในหมวดทานอาหารนอกบ้านสูงกว่าเกินสองเท่า คือคิดเป็น 14% ของรายจ่ายทั้งหมด

รูปที่ 5 : หมวดอาหารและเครื่องดื่มคิดเป็นสัดส่วนใหญ่ในการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ขณะที่สัดส่วนการใช้จ่ายหมวดฟุ่มเฟือยเพิ่มขึ้นในช่วงที่ผ่านมา

รายจ่ายเพื่อการบริโภคต่อเดือนในเวียดนาม แบ่งตามประเภท

หน่วย : % ของรายจ่ายเพื่อการบริโภคทั้งหมด

ประเภท	รายได้ต่ำ		รายได้ปานกลาง		รายได้สูง	
	2006	2016	2006	2016	2006	2016
อาหารและเครื่องดื่ม	58%	52%	48%	41%	35%	30%
ทานอาหารนอกบ้าน	3%	6%	6%	11%	9%	14%
ค่าเช่าบ้านและสาธารณูปโภค	9%	11%	12%	14%	16%	16%
เสื้อผ้าผละรองเท้า	5%	4%	5%	4%	4%	4%
สุขภาพ	7%	6%	7%	7%	6%	5%
น้ำมันเชื้อเพลิง	5%	4%	3%	2%	2%	1%
ท่องเที่ยวและการสื่อสาร	6%	9%	9%	12%	16%	17%
การศึกษา	5%	4%	7%	6%	6%	6%
นันทนาการและวัฒนธรรม	0%	0%	0%	0%	3%	3%
อื่น ๆ	2%	4%	3%	4%	4%	4%

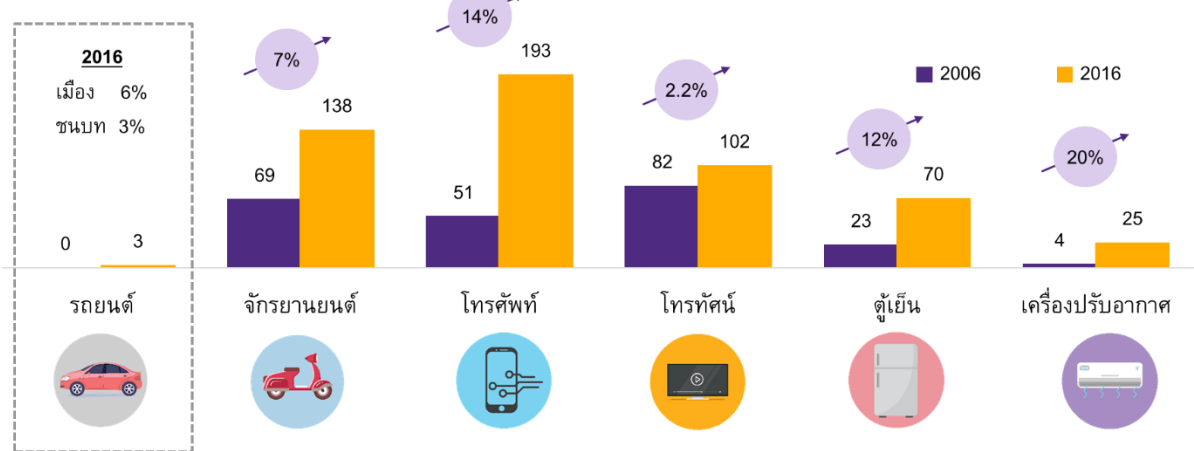
ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Vietnam Household Living standard Survey, GSO, และ CEIC

สัดส่วนการใช้จ่ายในหมวดฟุ่มเฟือยยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง สะท้อนว่าชาวเวียดนามมีความต้องการสินค้าและบริการที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวเป็นไปในทางเดียวกับตัวเลขการบริโภคสินค้าคงทนที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน ในระหว่างปี 2006-2016 จำนวนครัวเรือนชาวเวียดนามที่มีตู้เย็นและเครื่องปรับอากาศเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 12% และ 20% ต่อปี (CAGR) (รูปที่ 6) นอกจากนี้ โทรศัพท์ก็เป็นสินค้าคงทนอีกประเภทที่เห็นการเติบโตสูง โดยในปี 2006 ครัวเรือนชาวเวียดนามเพียงครึ่งเดียวเท่านั้นที่ตอบว่ามีโทรศัพท์เป็นของตนเอง แต่พอถึงปี 2016 ตัวเลขดังกล่าวก็เพิ่มขึ้นเป็น 193% ซึ่งหมายความว่าครัวเรือนชาวเวียดนามส่วนใหญ่มีโทรศัพท์มากกว่าหนึ่งเครื่อง อย่างไรก็ตาม ตัวเลขการถือครองโทรศัพท์ที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดอาจไม่ใช่ตัวเลขที่น่าประหลาดใจเท่าไรนัก เนื่องจากเวียดนามมีสัดส่วนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่ค่อนข้างสูง โดยธนาคารโลกรายงานว่าในปี 2017 เวียดนามมีสัดส่วนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่ 126% เทียบกับ 176% ในไทยและ 116% ในกัมพูชา ซึ่งโทรศัพท์มือถือถือจัดเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยขยายการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในเวียดนาม

รูปที่ 6 : การบริโภคสินค้าคงทนที่เพิ่มขึ้นสะท้อนครัวเรือนเวียดนามมีความต้องการสินค้าที่หลากหลายมากขึ้น

สัดส่วนการเป็นเจ้าของสินค้าคงทนของครัวเรือนในเวียดนาม

หน่วย : % ของครัวเรือนทั้งหมด

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Vietnam Household Living standard Survey, GSO, และ CEIC

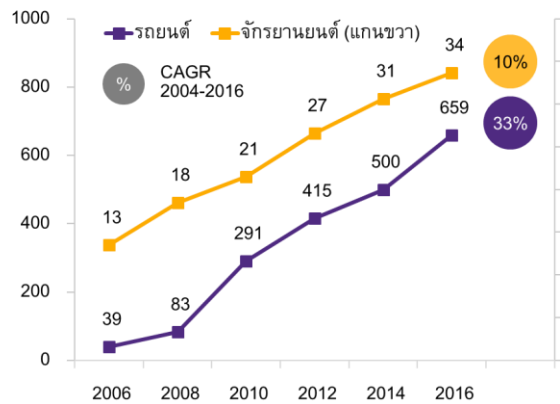
มอเตอร์ไซด์ยังคงเป็นพาหนะหลักในการเดินทาง แต่ครัวเรือนชาวเวียดนามเริ่มมีแนวโน้มการใช้รถยนต์ที่มากขึ้น รายงานการสำรวจครัวเรือนเผยว่าครัวเรือนเวียดนามเพียง 3% เท่านั้นที่มีรถยนต์เป็นของตัวเอง ซึ่งถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับตัวเลข 138% สำหรับมอเตอร์ไซด์ แต่ตัวเลขการถือครองรถยนต์ของครัวเรือนเวียดนามกลับเติบโตค่อนข้างสูง โดยในช่วงสิบปีที่ผ่านมา ตัวเลขการถือครองรถยนต์ของครัวเรือนเวียดนามเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปี 33% (รูปที่ 7) นำโดยรถยนต์ส่วนบุคคลซึ่งมียอดขายเติบโตสูงเป็นตัวเลขสองหลัก นอกจากนี้ นโยบายภาครัฐยังเป็นอีกตัวช่วยส่งเสริมยอดขายรถยนต์ในเวียดนาม เนื่องจากอุตสาหกรรมยานยนต์ถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักที่รัฐบาลเวียดนามสนับสนุน โดยในปี 2018 เวียดนามได้ออกกฎเกณฑ์การนำเข้ารถยนต์ที่เข้มงวดขึ้นเพื่อส่งเสริมผู้ผลิตรถยนต์ในประเทศ ทั้งบริษัทรถยนต์ต่างชาติที่มีโรงงานผลิตในเวียดนามและบริษัทท้องถิ่น เมื่อเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา VinFast ซึ่งเป็นผู้ผลิตรถยนต์ชั้นนำสัญชาติเวียดนามได้ออกโมเดลรถยนต์ใหม่เป็นของตัวเอง และวางแผนขยายการผลิตรถยนต์ในประเทศ เป้าหมายเริ่มแรกของ VinFast คือตลาดผู้บริโภคภายในประเทศซึ่งมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของรายได้ ส่วนเป้าหมายสูงสุดคือการผลักดันเวียดนามให้เป็นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ในระดับภูมิภาค อย่างไรก็ตาม อุปสรรคหลักต่อการเติบโตของยอดขายรถยนต์ในเวียดนามคือผู้บริโภคส่วนใหญ่ยังเลือกใช้มอเตอร์ไซด์เป็นพาหนะหลัก และการถือครองรถยนต์ในเวียดนามยังมีต้นทุนค่อนข้างสูง ปัจจุบัน ชาวเวียดนามที่มีรถยนต์เป็นของตัวเองจะต้องแบกรับทั้งภาษีและค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับรถยนต์ ตัวอย่างเช่น ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนรถยนต์ ค่าธรรมเนียมป้ายทะเบียนรถ ค่าซ่อมบำรุงถนน และภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย เป็นต้น ซึ่งในบางกรณีภาษีและค่าธรรมเนียมอาจรวมกันแล้วคิดเป็นมูลค่าเกินครึ่งของราคารถยนต์ก็เป็นได้ อย่างไรก็ตาม แม้เผชิญกับอุปสรรคดังกล่าว ตลาดรถยนต์เวียดนามน่าจะยังเห็นแนวโน้มการเติบโตที่ดีได้ในระยะข้างหน้า

รูปที่ 7 : ครั้วเรือนเวียดนามยังคงใช้มอเตอร์ไซค์เป็นพาหนะหลักสำหรับการเดินทาง แต่ตัวเลขการถือครองรถยนต์เห็นการเติบโตที่สูงในช่วงที่ผ่านมา นำโดยรถยนต์ส่วนตัว

การเป็นเจ้าของรถยนต์และจักรยานยนต์ในเวียดนาม

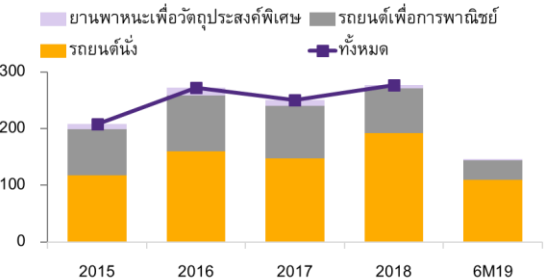
หน่วย : พันคัน

หน่วย : ล้านคัน

ยอดขายรถยนต์และจักรยานยนต์ในเวียดนาม

หน่วย : พันคัน

ประเภทยานยนต์	สัดส่วนปี 2018	การเติบโต		
		CAGR 2016-18	2018	6M19
ทั้งหมด	-	1%	10%	18%
รถยนต์นั่ง	69%	10%	30%	32%

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Vietnam Household Living Standard Survey, GSO, และ CEIC

บทสรุป

ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนกัมพูชาและเวียดนามค่อนข้างไปในทิศทางเดียวกัน โดยทั้งรายได้และรายจ่ายขยายตัวต่อเนื่องตามการปรับขึ้นของค่าจ้างขั้นต่ำ ส่งผลให้ครัวเรือนมีความต้องการสินค้าและบริการที่มีความซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้น เช่น ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน และการท่องเที่ยว ซึ่งการใช้จ่ายครัวเรือนในสินค้าและบริการดังกล่าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตามเศรษฐกิจที่เติบโตดี ทั้งนี้อัตราการถือครองสินค้าบางประเภทที่ยังอยู่ในระดับต่ำ บวกกับช่องว่างระหว่างระหว่างผู้บริโภคในเขตเมืองและเขตชนบท ถือเป็นโอกาสทางธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการไทยที่สามารถเข้าไปเพิ่มความหลากหลายของสินค้า ทั้งสินค้าคงทนและสินค้าไม่คงทนในตลาดกัมพูชาและเวียดนามได้ ข้อได้เปรียบหนึ่งของสินค้าไทยคือภาพลักษณ์ที่ค่อนข้างดีในตลาดซีแอลเอ็มวี โดยผู้บริโภคชาวซีแอลเอ็มวีมองว่า สินค้าไทยเป็นสินค้าที่มีคุณภาพดีในราคาที่เอื้อมถึงได้ เมื่อเทียบกับสินค้าจากประเทศคู่แข่งอื่น ๆ

ผู้จัดทำหลัก

ดร.ยรรยง ไทยเจริญ

รองผู้จัดการใหญ่ ผู้บริหารสูงสุด

Economic Intelligence Center
ธนาคารไทยพาณิชย์

ดร.ยรรยง ไทยเจริญ ดำรงตำแหน่งรองผู้จัดการใหญ่ ผู้บริหารสูงสุด Economic Intelligence Center (EIC) ซึ่งเป็นหน่วยงานกลยุทธ์ของธนาคารไทยพาณิชย์ ทั้งนี้ ก่อนร่วมงานกับธนาคารไทยพาณิชย์ ดร.ยรรยง มีประสบการณ์ทำงานที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ในตำแหน่ง ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายการเงิน สายนโยบายการเงิน ซึ่งรับผิดชอบภาพรวมของงานนโยบาย ด้านอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน และเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ และที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อตลาดทุน

ดร.ยรรยง เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจมหภาค นโยบายการเงินและตลาดทุน รวมทั้งเป็นผู้บรรยายให้ความรู้ในงานสัมมนาแก่สาธารณชนและองค์กรภายนอกทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเป็นอาจารย์พิเศษให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ

ดร.ยรรยง จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านเศรษฐศาสตร์ สาขาการเงินและเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและระดับปริญญาตรีในสาขาเศรษฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัย Massachusetts Institute of Technology (MIT) ประเทศสหรัฐอเมริกา ภายใต้นทุนธนาคารแห่งประเทศไทย

ดร.กำพล อดิเรกสมบัติ

ผู้อำนวยการอาวุโส
Economic and Financial
Market Research

ดร.กำพล ทำหน้าที่ดูแลทีมวิเคราะห์เศรษฐกิจและตลาดเงิน โดยครอบคลุมถึงเศรษฐกิจและตลาดเงินของประเทศไทย อาเซียน และประเทศพัฒนาแล้ว โดยก่อนร่วมงานกับธนาคารไทยพาณิชย์ ดร. กำพล มีประสบการณ์ดูแลทีมวิเคราะห์เศรษฐกิจและตลาดทุนในสถาบันการเงินชั้นนำ นอกจากนี้ ยังเคยร่วมงานกับกระทรวงการคลังในตำแหน่งนักเศรษฐศาสตร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ Nanyang Technological University (ประเทศสิงคโปร์)

ดร.กำพลจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เกียรตินิยม) ระดับปริญญาโทจาก University of Singapore (ภายใต้นทุนการศึกษาจาก Asian Development Bank) และระดับปริญญาเอกด้านเศรษฐศาสตร์จาก Michigan State University (ภายใต้นทุนการศึกษาจาก Graduate school fellowship) โดยในระหว่างศึกษาระดับปริญญาเอก ดร.กำพลได้มีโอกาสร่วมฝึกงานกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund)

ดร. ธนพล ศรีธัญพงศ์

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

ติดต่อ :
thanapol.srithanpong@scb.co.th

จิราমন สุธีรชาติ

นักวิเคราะห์

ติดต่อ :
jiramon.sutheerachart@scb.co.th

กัลยรักษ์ นัยรักษ์เสรี

นักวิเคราะห์

ติดต่อ :
kunarak.naiyaraksa@scb.co.th

Disclaimer: The information contained in this report has been obtained from sources believed to be reliable. However, neither we nor any of our respective affiliates, employees or representatives make any representation or warranty, express or implied, as to the accuracy or completeness of any of the information contained in this report, and we and our respective affiliates, employees or representatives expressly disclaim any and all liability relating to or resulting from the use of this report or such information by the recipient or other persons in whatever manner. Any opinions presented herein represent our subjective views and our current estimates and judgments based on various assumptions that may be subject to change without notice, and may not prove to be correct. This report is for the recipient's information only. It does not represent or constitute any advice, offer, recommendation, or solicitation by us and should not be relied upon as such. We, or any of our associates, may also have an interest in the companies mentioned herein.

Economic Intelligence Center (EIC)

E-mail: eic@scb.co.th โทร: +66 (2) 544 2953

ดร. ยรรยง ไทยเจริญ

รองผู้จัดการใหญ่ ผู้อำนวยการสูงสุด Economic Intelligence Center ธนาคารไทยพาณิชย์
yunyong.thaicharoen@scb.co.th

Economic and Financial Market Research

ดร.กำพล อติเรกสมบัติ
kampon.adireksombat@scb.co.th

กระเสร์ รังสิพล
krasae.rangsipol@scb.co.th

ดร.ธนพล ศรีธัญพงศ์
thanapol.srithanpong@scb.co.th

พนันดร อรุณนิรมาน
panundorn.aruneeniramarn@scb.co.th

วชิรวัฒน์ บานชื่น
wachirawat.banchuen@scb.co.th

กัลยรักษ์ นัยรักษ์เสรี
kunyaruk.naiyarsaksaree@scb.co.th

จิรามณ สุธีระชาติ
jiramon.sutheerachart@scb.co.th

จิรายุ โพธิ์ราษ
jirayu.photirat@scb.co.th

ชินโชติ เกรียงบุญการณ
chinnachod.thaerapanyaporn@scb.co.th

ปางอุบล อำนวยสิทธิ์
pangubon.amnueysit@scb.co.th

พงศกร ศรีสากวกุล
pongsakorn.srisakawkul@scb.co.th

รัชชานนท์ โชติพัฒนศิลป์
ratchanon.chotiputsilp@scb.co.th

Export Cluster

โชติกา ชุ่มมี
chotika.chummee@scb.co.th

กัญญารัตน์ กานจนวิสุทธ์
kanyarat.kanjanavisut@scb.co.th

กรุณกร ตราชู
kriskorn.trachoo@scb.co.th

นันทพงศ์ พันทวีศักดิ์
nantapong.pantaweesak@scb.co.th

Service Cluster

ปราณิดา ศยามานันท์
pranida.syamananda@scb.co.th

นพพาศ หอบเจริญ
nopphamas.houbjaruen@scb.co.th

ภัทรพล ยุทธศักดิ์บุญกุล
pattharapon.yuttharsaknukul@scb.co.th

พูลวัชร ปีติไกรสร
pullawat.pitigraisorn@scb.co.th

Infrastructure Cluster

ดร.สุปรีดิ์ ศรีสำราญ
supree.srisamran@scb.co.th

กมลมาลย์ แจงล้อม
kamonmarn.jaenglom@scb.co.th

บุญญภพ ตันติปิฎก
punyapob.tantipidok@scb.co.th

โอฬาร เอื้อวิทยาสุรณ
olan.aeovithayasupon@scb.co.th

Energy and Resources Cluster

ดร.ศิวาสัย ชันระฆวนะ
sivalai.khantachavana@scb.co.th

ณัฐนันท์ อภินันท์วัฒนกุล
nattanan.apinunwattanakul@scb.co.th

พริตตา แยมจินดา
puthita.yamchinda@scb.co.th

อภิญา อักษรกิจ
apinya.aksornkij@scb.co.th

Business Advisory

พิมใจ ฮุนตระกูล
pimjai.hoontrakul@scb.co.th

ภัทรวดี รัตนะสิวกุล
pattarawadee.rattanasiwakoon@scb.co.th

ภัทรานิษฐ์ เอี่ยมศิริ
phatranij.eamsiri@scb.co.th

Knowledge Management & Networking

ภาณุมาศ เหลืองอร่าม
phanumard.lueangaram@scb.co.th

ไกรฤกษ์ วัลลภศิริ
krilerk.vallopsiri@scb.co.th

ปิยนุช พิ๋วเหลือ
piyanuch.phiolueang@scb.co.th

ภูมิศักดิ์ คำประเสริฐ
poomisak.kumprasert@scb.co.th

วนิษา นาทีสุวรรณ
wanitcha.nateesuwana@scb.co.th

วรรณธร วรรณประพันธ์
worawan.wannaprapan@scb.co.th

โสฬสฎา อุปมัย
sorodda.upamai@scb.co.th